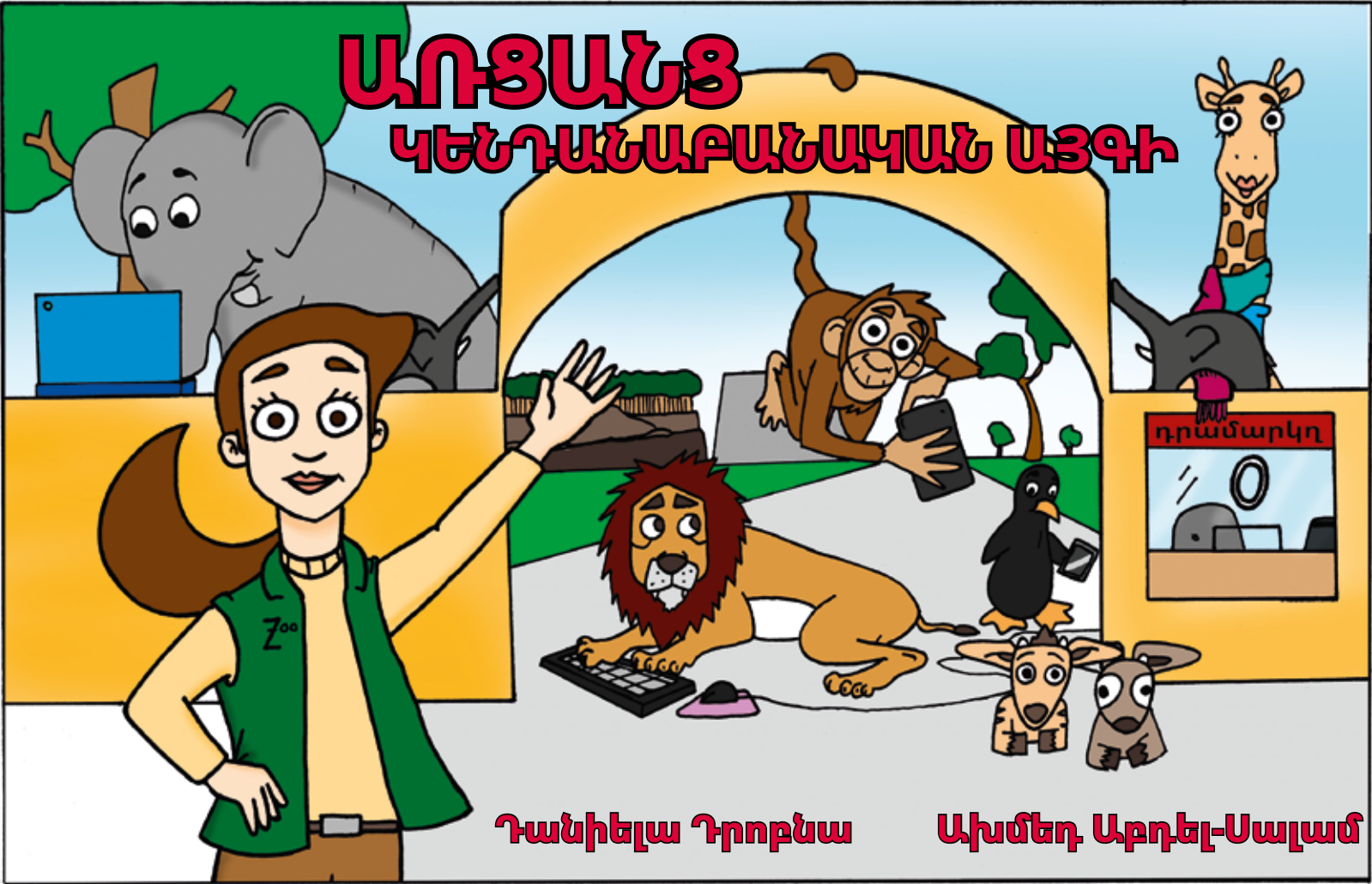


# ԱՌՑԱՆՑ ԿԵՆԴԱՆԱԲԱՆԱԿԱՆ ԱՅԳԻ



Դանիելա Դրորնա

Ախմեդ Աբդել-Սալամ

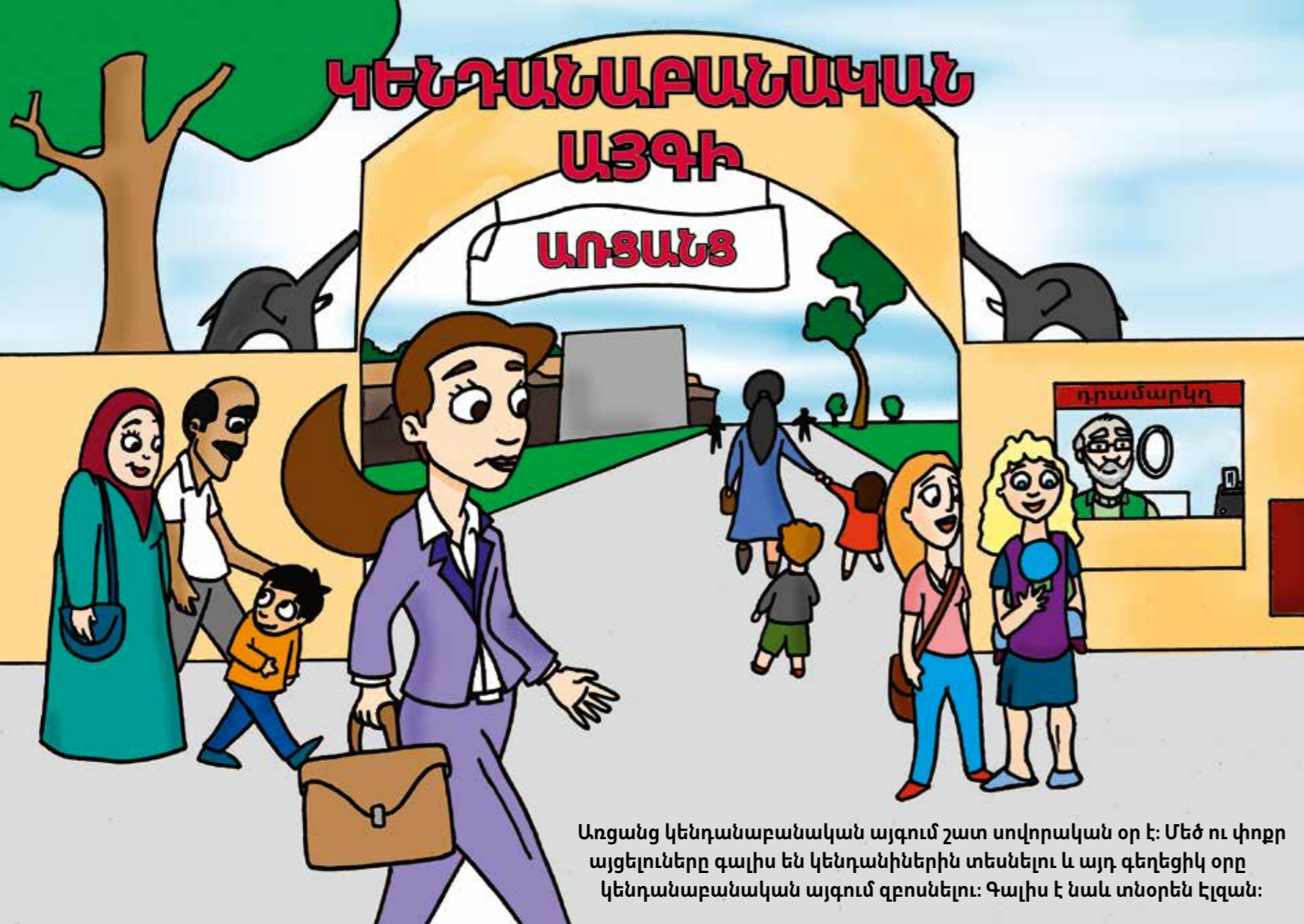


# ԱՌՑԱՆՑ

ԿԵՆԴՐԱՆԱԲԱՆԱԿԱՆ ԱՅԳԻ

Դանիելա Դրոբնա

Ախմեդ Աբդել-Սալամ



# ԿԵՆԴԱՆԱԲԱՆԱԿԱՆ ԱՅԳԻ ԱՌՑԱՆՑ

դրամարկղ

Առցանց կենդանաբանական այգում շատ սովորական օր է: Մեծ ու փոքր այցելուները գալիս են կենդանիներին տեսնելու և այդ գեղեցիկ օրը կենդանաբանական այգում զբոսնելու: Գալիս է նաև տնօրեն էլզան:



Տնօրեն էլզան ողջունում է իր կենդանաբանական այգու այցելուներին: Այսօր նրանք շատ են: Նրան ուրախացնում են հատկապես ամենակրտսեր այցելուները:

Տնօրեն էլզան շատ հպարտ է, որ առցանց կենդանաբանական այգին սովորական կենդանաբանական այգի չէ, այլ չափազանց արտասովոր:

Առցանց կենդանաբանական այգում բոլոր բնակիչներն առցանց են:  
Այստեղ կենդանիներն էլ ունեն համացանց, համակարգիչ և բջջային հեռախոսներ:

Ինչո՞ւ է կենդանաբանական այգուն համացանց հարկավոր:

Ինչո՞ւ ունեն կենդանիները համացանցի կարիք:

Պատճառները շատ են:



Համացանցը կարևոր է...  
որպեսզի կենդանիները կարողանան իրար հետ կապ պահպանել:

Առյուծը միշտ կարող է զանգահարել իր ընտանիքի անդամներին,  
երբ նրանց կարիքն է զգում կամ կարոտում է նրանց: Առյուծ-մայրիկը  
կարող է հեռվից էլ նրան հիշեցնել, որ նա պետք է կանոնավոր մաքրի  
ատամները:

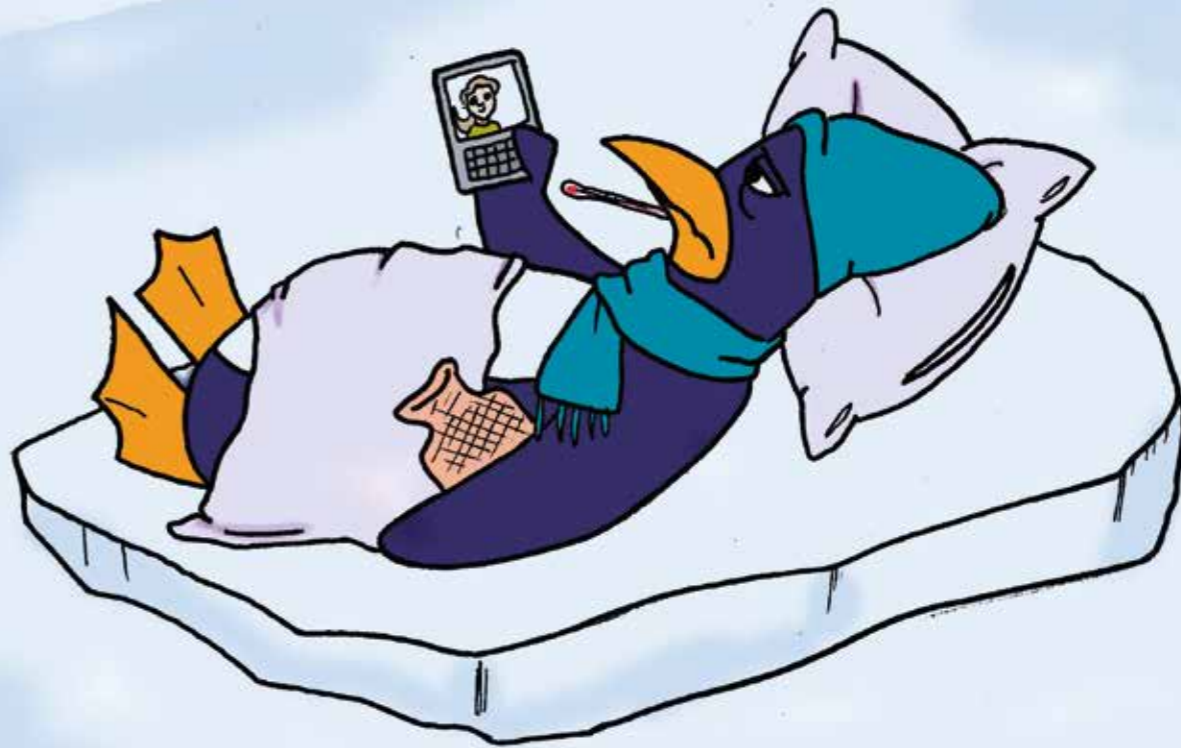


Համացանցը կարևոր է...  
որպեսզի կենդանիները կարողանան սովորել:

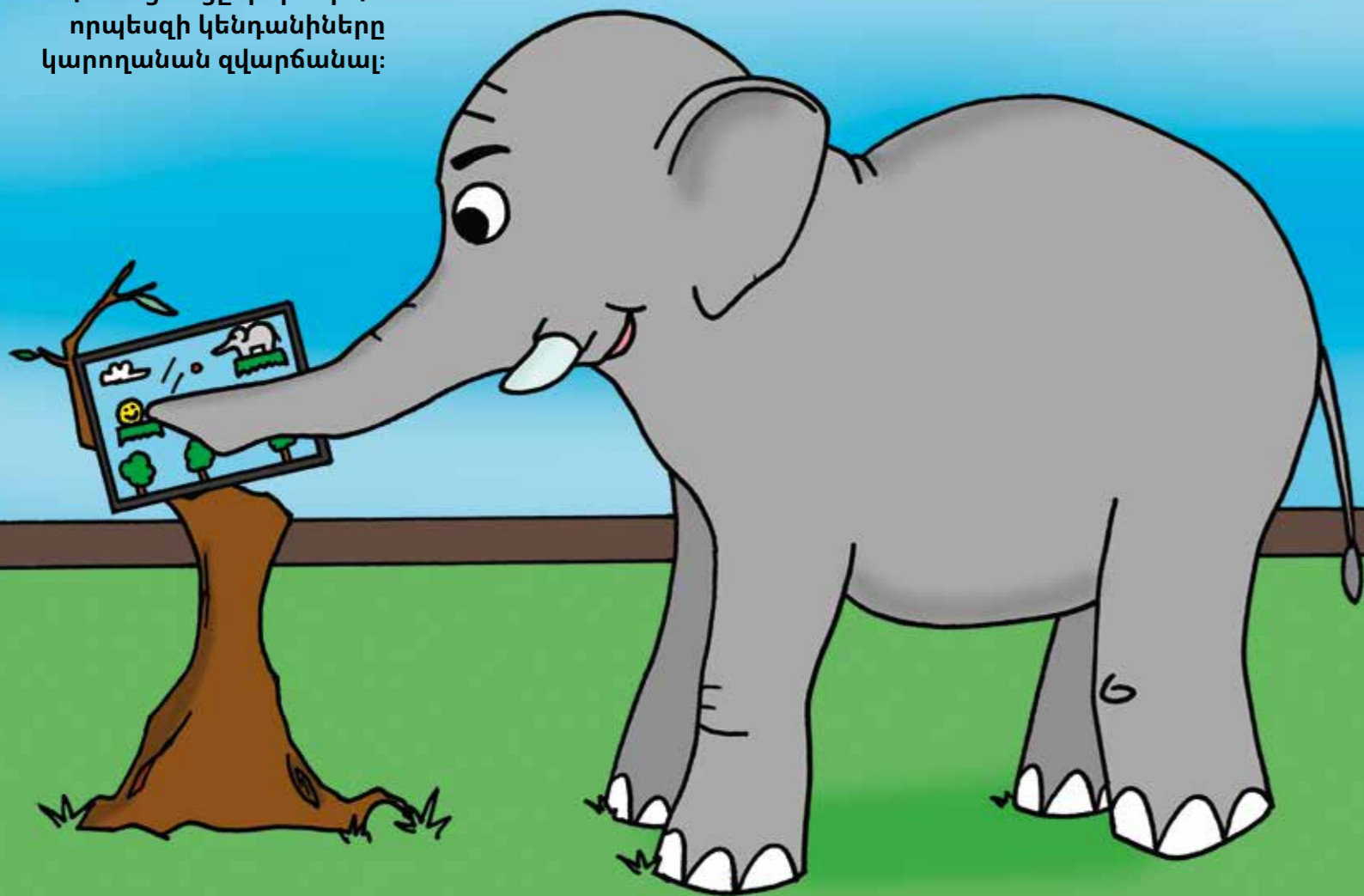
Գորշ արջը իր համակարգչով ստուգում է եղանակը և պարզում, որ ձմեռը դեռ չի ավարտվել: Նա կարող է հանգիստ շարունակել քնել:

Համացանցը կարևոր է...  
որպեսզի կենդանիները կարողանան օգնություն  
ստանալ:

Պինգվինը սարսափելի հարբուխ ունի և էլեկտրոնային  
նամակ է ուղարկում կենդանաբանական այգու  
բժշկուհուն:



Համացանցը կարևոր է...  
որպեսզի կենդանիները  
կարողանան զվարճանալ:



Նույնիսկ կենդանաբանական այգու մ երբեմն կարելի է ձանձրանալ:  
Այդ պատճառով փիղն ուրախ է, որ կարող է գրասալիկով (պլանշետով) իր սիրելի խաղը խաղալ:



Տնօրեն էլզան պատրաստվում է շրջայցի: Ինչպես ամեն  
օր, այսօր էլ նա կայցելի իր կենդանիներին: Նա մի կողմ է  
դնում պայուսակը և հագնում կենդանաբանական այգու իր  
համազգեստը: Նա պատրա՛ստ է: Հիմա կարելի է սկսել:



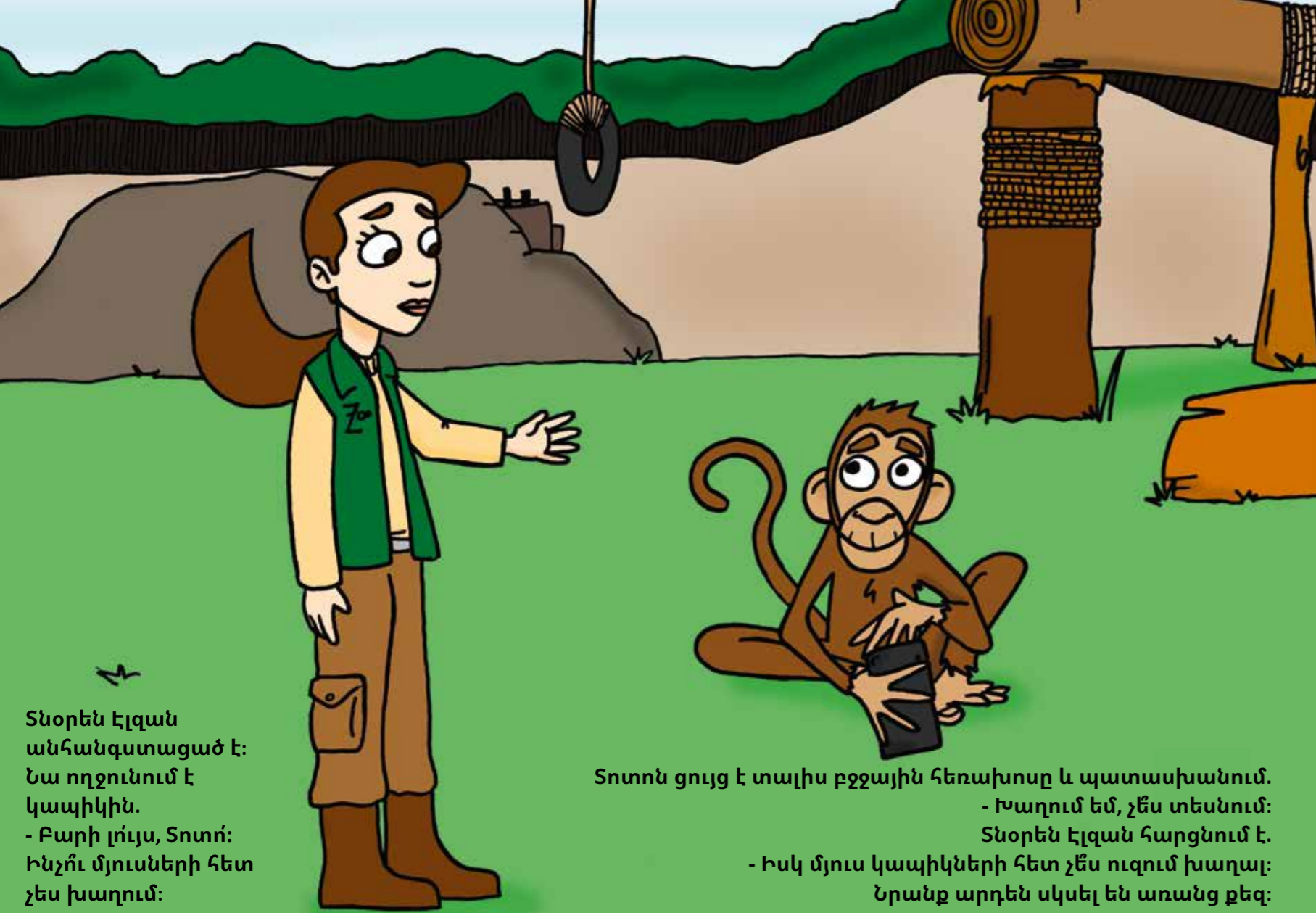
Կապիկների վանդակում նորից իրարանցում է:  
Բոլոր կապիկները խաղում են իրար հետ ու վերուվար անում  
մագլցման հարմարանքների վրա: Նրանք մի ծառից մյուսն են  
ցատկում ու գնդակը դետուդեն նետում:

Բայց ոչ բոլոր կապիկներն են խաղում միմյանց հետ:  
Կապիկ Տոտոն միայնակ նստած է մի անկյունում: Նա  
սևեռված նայում է իր բջջային հեռախոսին:

Տոտոն չի կարողանում հայացքը կտրել հեռախոսից և չի  
նկատում իր շուրջը կատարվող ոչ մի բան:



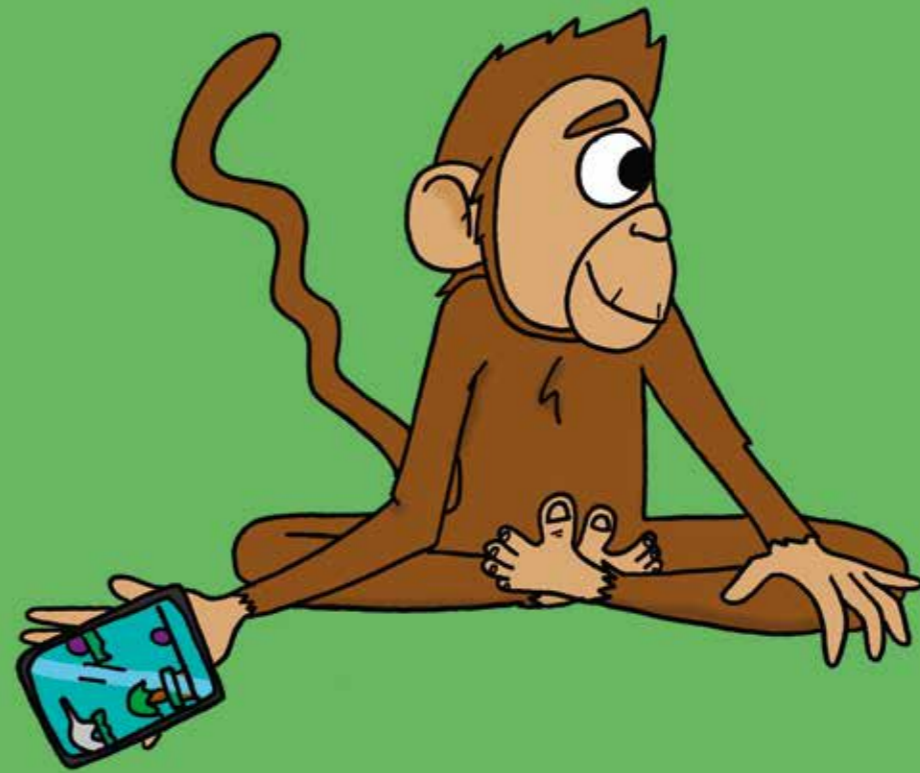


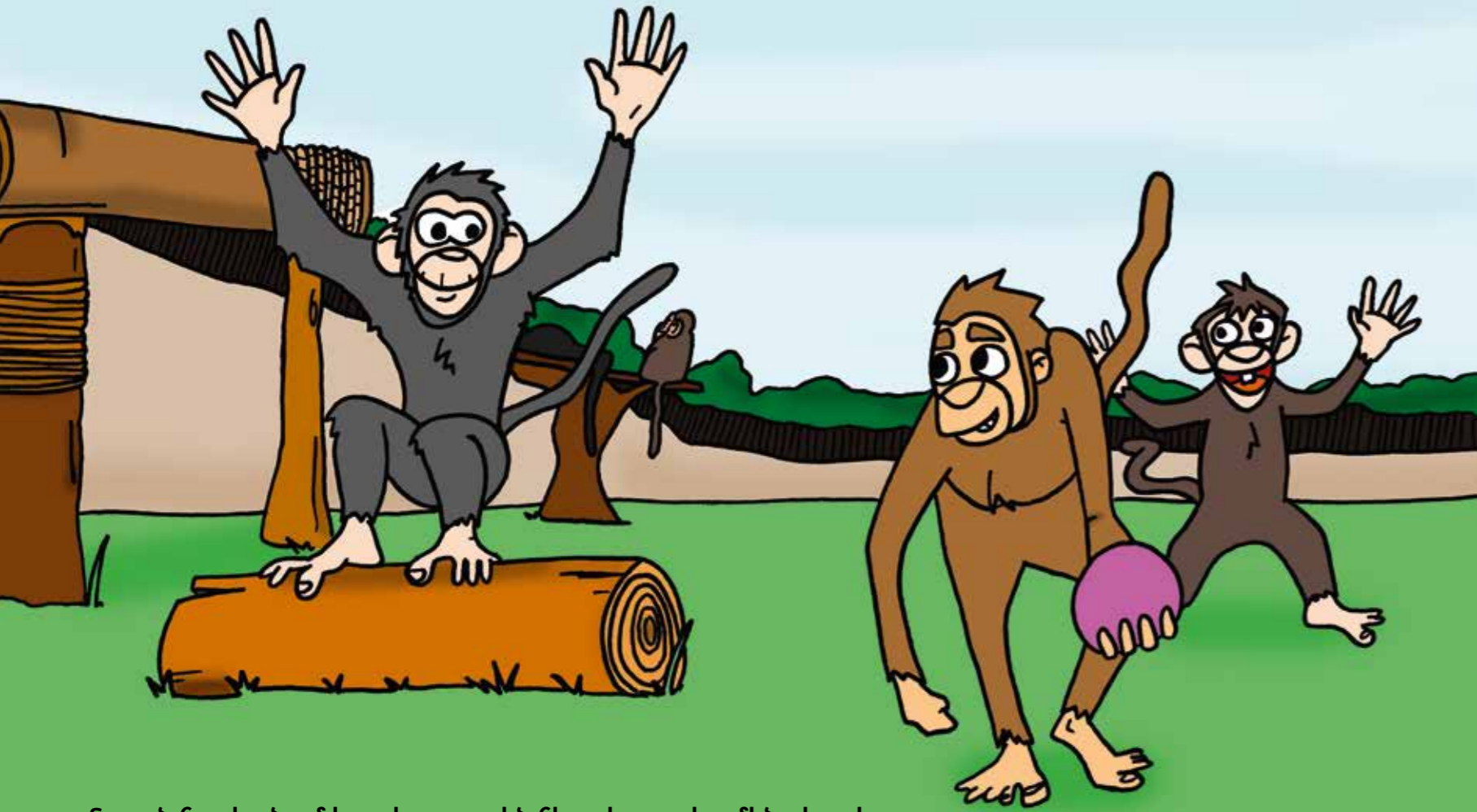


Տնօրեն էլզան  
անհանգստացած է:  
Նա ողջունում է  
կապիկին.  
- Բարի լույս, Տոտո:  
Ինչո՞ւ մյուսների հետ  
չես խաղում:

Տոտոն ցույց է տալիս բջջային հեռախոսը և պատասխանում.  
- Խաղում եմ, չէս տեսնում:  
Տնօրեն էլզան հարցնում է.  
- Իսկ մյուս կապիկների հետ չես ուզում խաղալ:  
Նրանք արդեն սկսել են առանց քեզ:

Երբ Տոտոն վեր է նայում, տեսնում է, որ  
ընկերները միասին վազվզում են ու զվարճանում:  
Հեռախոսով տարված, նա ընդհանրապես չէր  
նկատել դա:





Տոտոն հասկանում է, որ իր բջջային հեռախոսը չէ ամենակարևորը:  
Ընկերների հետ խաղալն է իրեն մեծագույն հաճույք պարգևում:  
- Ի՛նչ նետիր գնդակը, - բացականչում է կապիկ Տոտոն ու մի կողմ դնում  
բջջային հեռախոսը:

Տնօրեն Էլզան ուրախ է, որ կարողացավ  
օգնել կապիկ Տոտոյին:





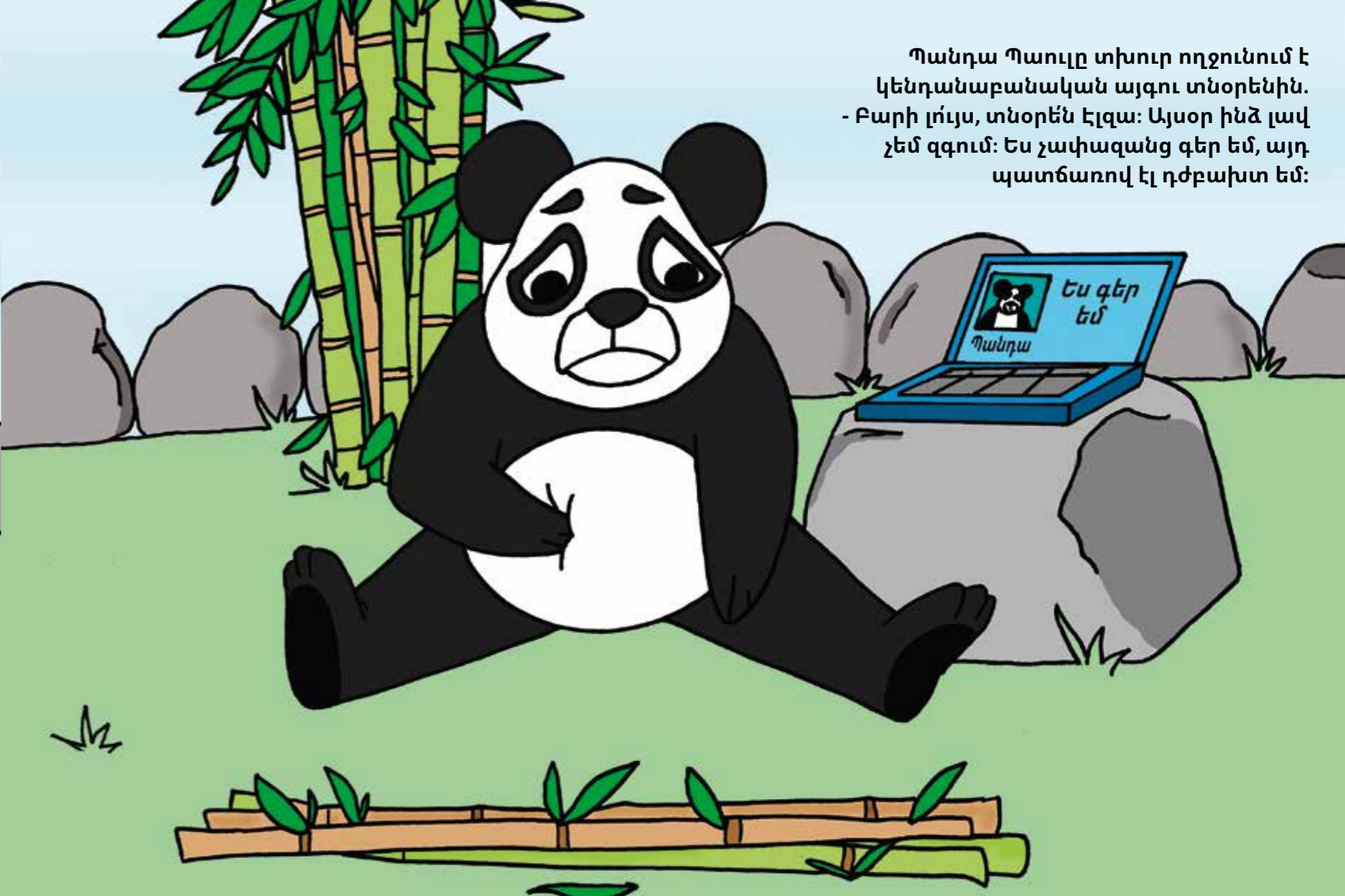
Տնօրեն էլզան շարունակում է ուրախ զբոսնել կենդանաբանական այգում: Այսօր իր այգում շատ այցելուներ կան:



Տնօրեն էլզան ողջունում է հյուրերին ակվարիումում: Մի փոքրիկ տղա ձեռքով է անում գույնզգույն ձկներին: Էլզան ժպտում է, որովհետև առցանց կենդանաբանական այգում մշտապես մի բան է տեղի ունենում:



Տնօրեն էլզան մոտենում է պանդաների ցանկապատ տարածքին. այստեղ շատ լուռ է: Պանդա Պաուլը դժբախտ և տխուր տեսք ունի: Նույնիսկ իր սիրելի ուտելիքը՝ բամբուկը, չի ուրախացնում նրան: Ի՞նչ կարող է պատահած լինել:  
- Բարև, պանդա Պա՛ուլ, ինչո՞ւ ես այսօր այդքան տխուր, - հարցնում է տնօրեն էլզան:



Պանդա Պաուլը տխուր ողջունում է կենդանաբանական այգու տնօրենին.  
- Բարի լրիս, տնօրեն էլզա: Այսօր ինձ լավ չեմ զգում: Ես չափազանց գեր եմ, այդ պատճառով էլ դժբախտ եմ:

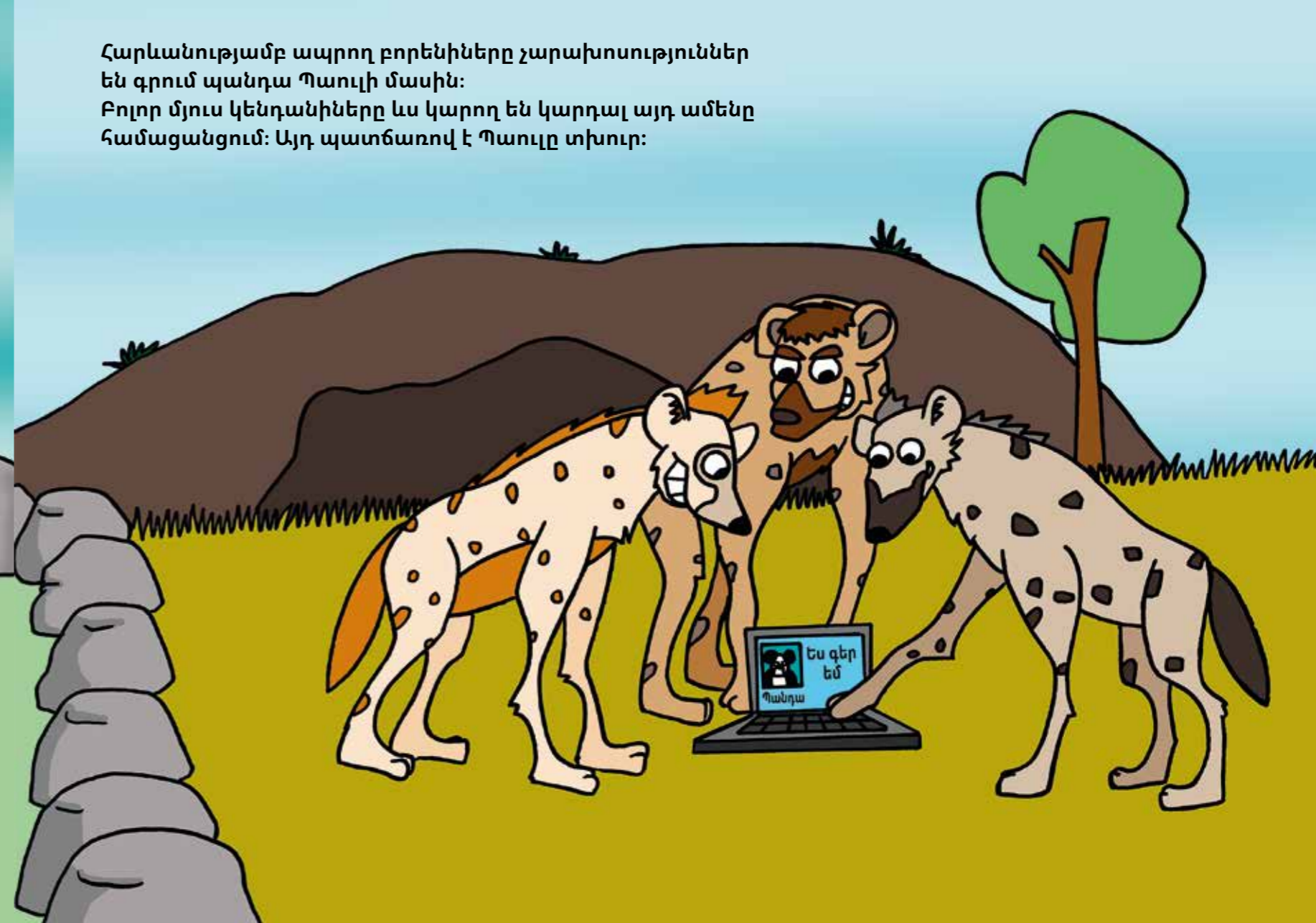


Տնօրեն էլզան սարսափած նայում է ու պատասխանում.  
- Բայց, սիրելի Պաուլ, դա բոլորովին էլ այդպես չէ:  
Ինչպես ես եկել նման խենթ մտքի:

Պանդա Պաուլը ցույց է տալիս  
իր համակարգիչը (նոութբուքը)  
տնօրեն Էլզային: Համացանցում  
ասվում է, որ նա չափազանց գեր  
է: Հարևան վանդակից տնօրեն  
Էլզան բարձրաձայն չարամիտ  
ծիծաղ է լսում:



Հարևանությամբ ապրող բորենիները չարախոսություններ  
են գրում պանդա Պաուլի մասին:  
Բոլոր մյուս կենդանիները ևս կարող են կարդալ այդ ամենը  
համացանցում: Այդ պատճառով է Պաուլը տխուր:

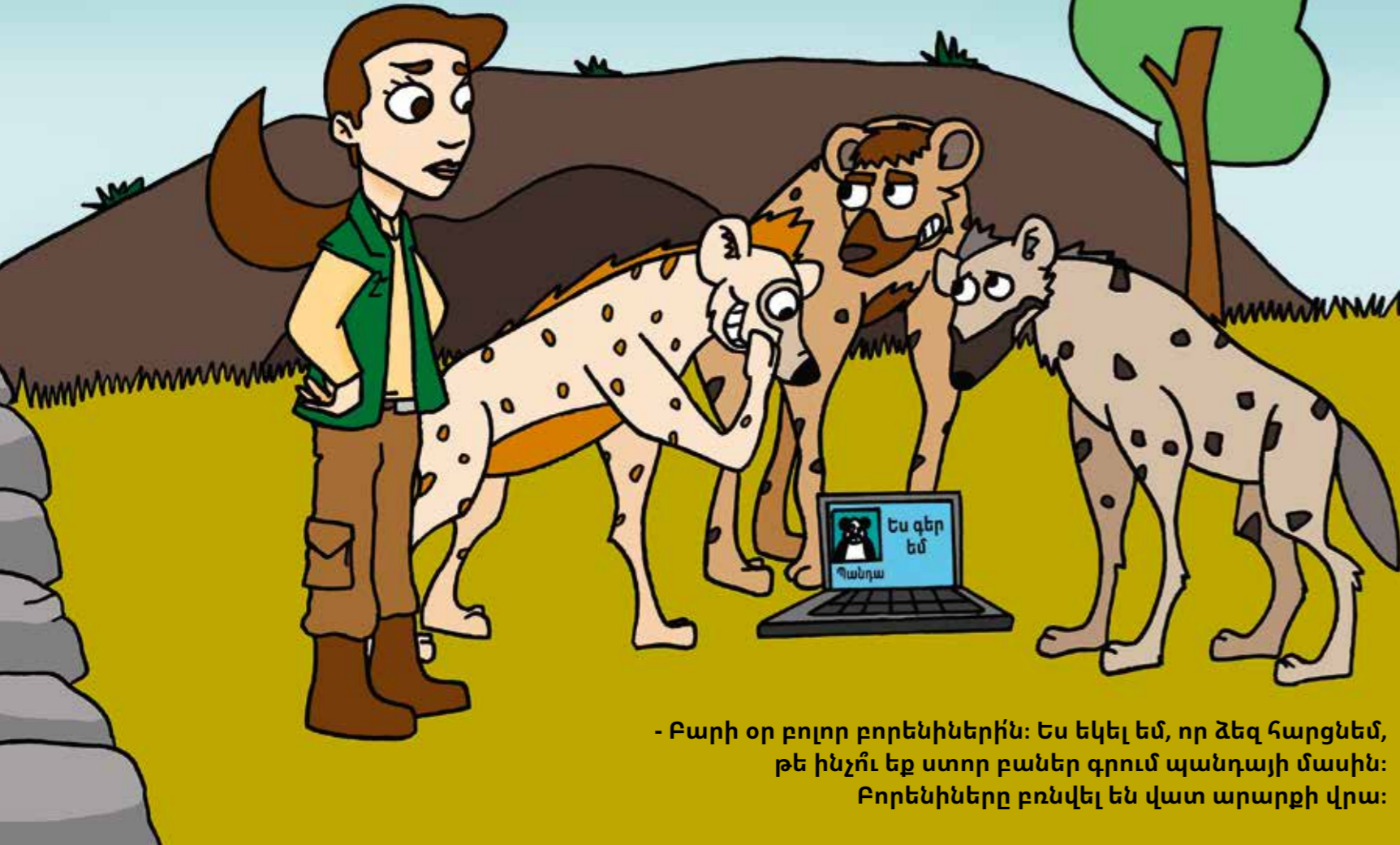




ու կխոսեմ նրանց հետ:  
Պատվ պանդան իրեն թեթևացած է զգում, վերցնում է իր բամբուկը, որպեսզի վերջապես քաղցը հագեցնի: Տնօրեն էլզան լուրջ դեմքով գնում է դեպի բորենիների վանդակը: Ա՛խ, այդ բորենիները: Միշտ մի շարաճհիություն են անում:

Տնօրեն էլզան մխիթարում է պանդային ու ասում.  
- Սիրելի՛ Պատու, կարիք չկա նեղվելու, որովհետև սա ուղղակի չար կատակ է: Դու չպետք է հավատաս համացանցի չարախոսություններին, քանի որ դրանք ճիշտ չեն: Ես հենց հիմա կհանդիպեմ բորենիներին

Տնօրեն Էլզան հասնում է բորենիների մոտ այն պահին, երբ բոլորը հավաքված են նոութբուքի շուրջ ու ծիծաղում են: Գուցե հաջորդ կատա՛կն են ծրագրում առցանց տարածելու համար: Բորենիներն անմիջապես հասկանում են, թե ինչու է տնօրենը եկել: Էլզան ողջունում է նրանց.



- Բարի օր բոլոր բորենիներին: Ես եկել եմ, որ ձեզ հարցնեմ, թե ինչո՞ւ եք ստոր բաներ գրում պանդայի մասին: Բորենիները բռնվել են վատ արարքի վրա:



Տնօրենը բացատրում է նրանց, որ չի կարելի համացանցում ստոր և սուտ բաներ գրել մյուսների մասին: Նա ասում է.

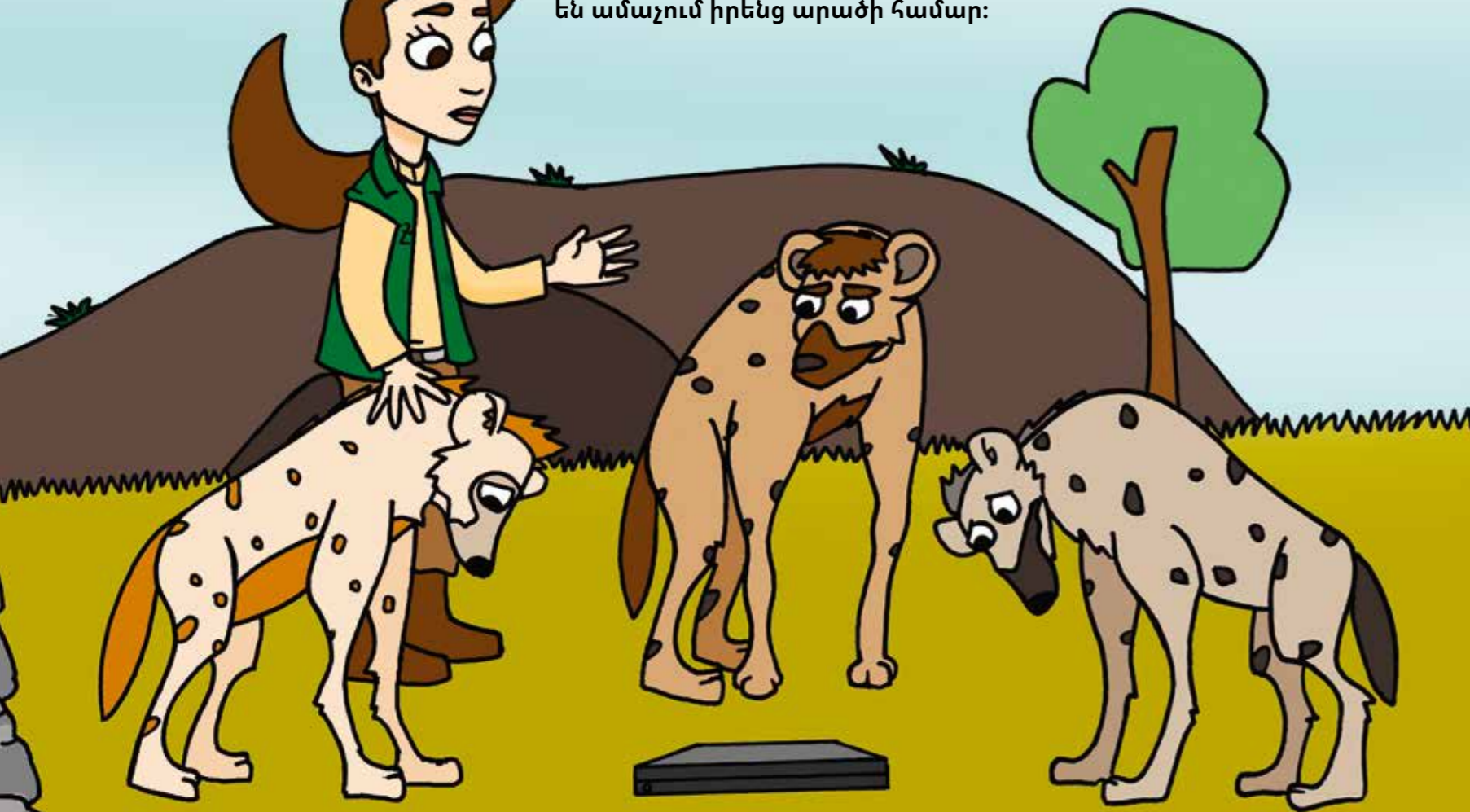
- Պաուլ պանդան շատ տխուր էր. նա հավատացել էր, որ ինքն իսկապես գեր է: Ավելին, այդ ամենն այլ կենդանիներ էլ կարող են տեսնել: Բորենիներից մեկը պատասխանում է տնօրենին.

- Մենք չգիտեինք, որ Պաուլը այդ ամենին կհավատա: Մենք պարզապես զվարճանում էինք: Չէինք մտածել, որ այլ կենդանիներն էլ կկարդան:

M2



Բորենիները ամոթից հայացքները հառում են հատակին: Նրանք հասկանում են իրենց սխալը և շատ են ամաչում իրենց արածի համար:

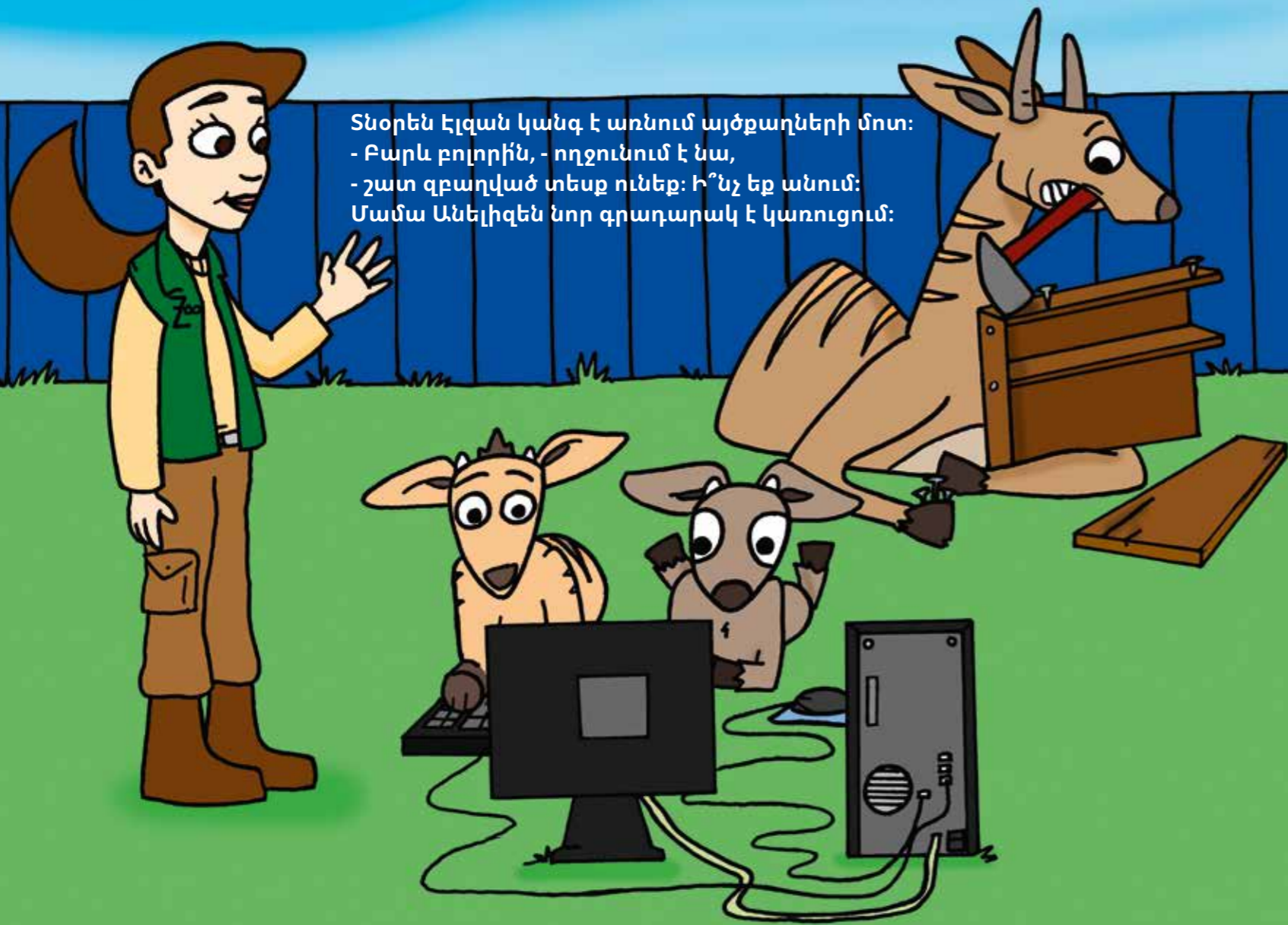


Նրանք հասկանում են, որ իրենց չար կատակները պանդայի համար զվարճալի չէին, և ջնջում են դրանք համացանցից: Նրանք խոստանում են նաև, որ այլևս երբեք նման բան չեն անի:



Տնօրենն ուրախ է, որ կարողացավ օգնել պանդա Պաուլին ու բորենիներին: Նա գոհունակությամբ շարունակում է քայլել կենդանաբանական այգով: Կենդուրուների մոտ այսօր հանգիստ է:

Տնօրեն էլզան կանգ է առնում այծքաղների մոտ:  
- Բարև բոլորին, - ողջունում է նա,  
- շատ գրաված տեսք ունեք: Ի՞նչ եք անում:  
Մամա Անելիզեն նոր գրադարակ է կառուցում:



Փոքրիկ այծքաղներ Լաուրան և Լուկասը շփվում են համակարգչով: Բայց ո՞ւմ հետ են զրուցում:  
- Խոսում ենք մեր կենդանաբանական այգու մեկ այլ այծքաղի հետ, - ասում է Լաուրան:

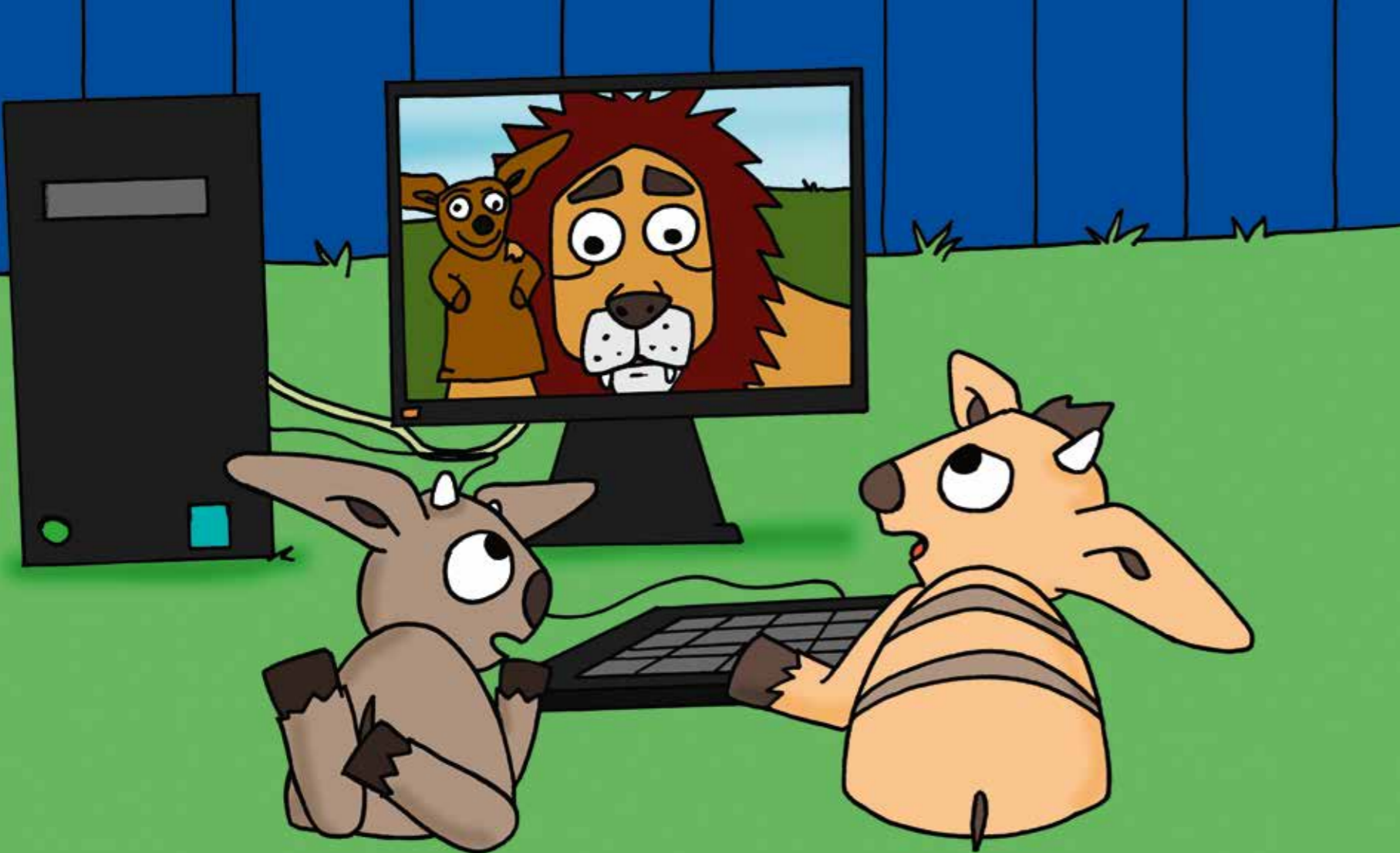




Էկրանին իրոք այծքաղ է: Տնօրեն Էլզան զարմանում է:  
Կենդանաբանական այգում այլ այծքաղներ չկան: Այդ դեպքում  
հում հետ են Լաուրան ու Լուկասը զրուցում համացանցում:



Տնօրեն Էլզան գլխի է ընկնում, թե ինչ է կատարվում:  
Լաուրան ու Լուկասը համացանցում ամենևին էլ այծքաղի  
հետ չեն խոսում, այլ ուրիշ ինչ-որ մեկի հետ: Լուիս առյուծն է  
ներկայացել իբրև այծքաղ:



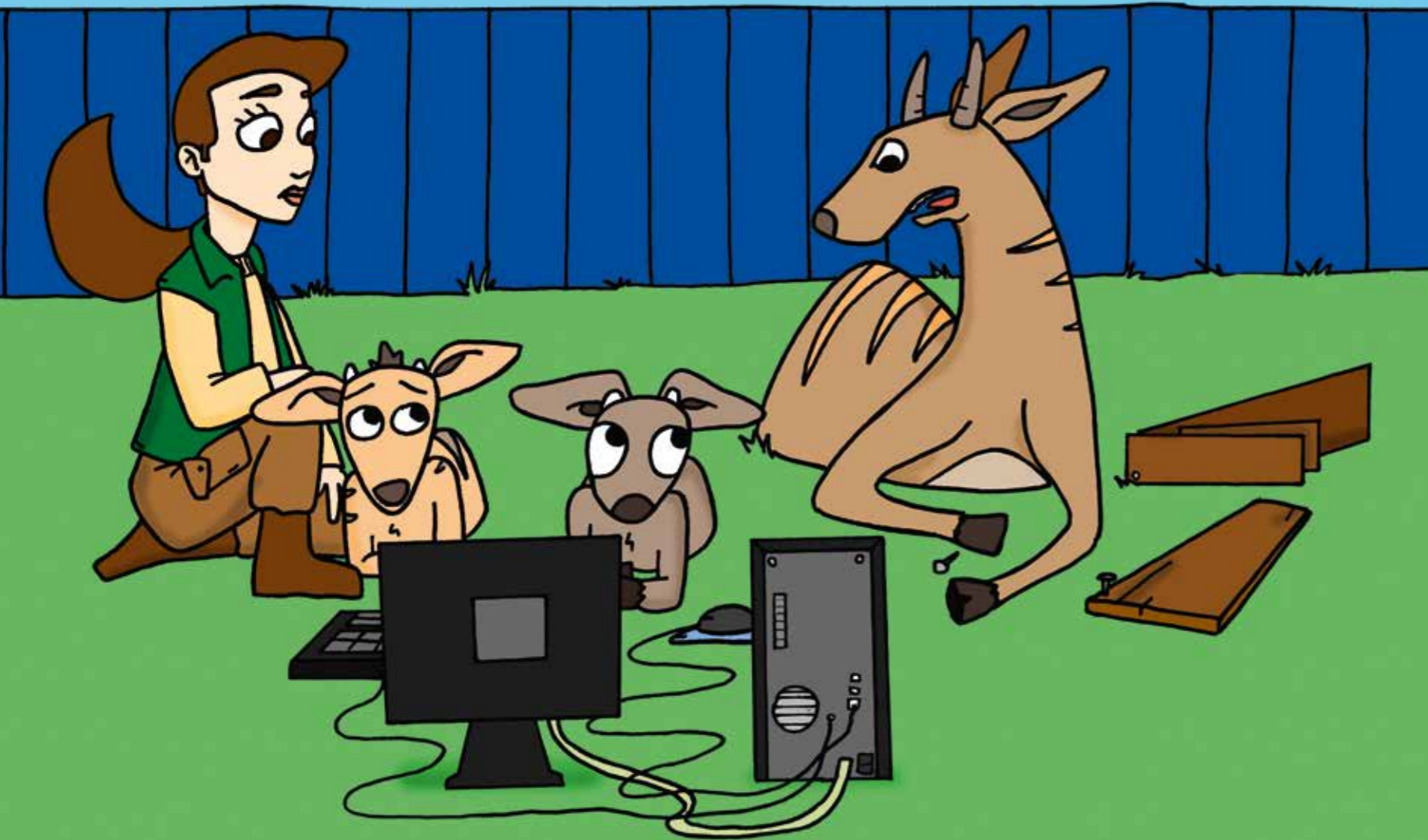
Այժմ Լաուրան ու Լուկասը նույնպես հասկանում են հնարքը: Լուիս առյուծը համացանցում իր իրական դեմքը թաքցնելով, այծքաղի տեսքով տիկնիկ է օգտագործել:



Երբ այս նենգ հնարքը բացահայտված էր, առյուծը ցույց է տալիս իր դեմքը:

Այժմ նա տնօրեն էլզայի ու այծքաղների առջև միանգամայն ամոթահար ու շփոթված տեսք ունի:

Այծքաղ Անելիզեն վրդովված փնջում է: Նա այնքան բարկացած է, որ քիչ է մնում՝ ականջներից ծուխ դուրս գա:  
- Ինչո՞ւ էիր այծքաղ ձևանում: Ուզում էիր Լաուրային և Լուկասին գայթակղել և խժռել:



Առյուծ Լուիսը անհանգիստ շարժվում ու ծռմռվում է:  
Նա ուզում է խուսափել պատասխանից:  
Բայց այծքաղ Անելիզեն չի զիջում: Վերջապես  
առյուծը ամաչելով խոստովանում է.  
- Այո՛, որսի բնագղն էր ինձ համակել:  
Այծքաղ Անելիզեն սարսափած է, բայց մինչ նա որևէ  
բան կասի, առյուծ Լուիսը ներողություն է խնդրում:

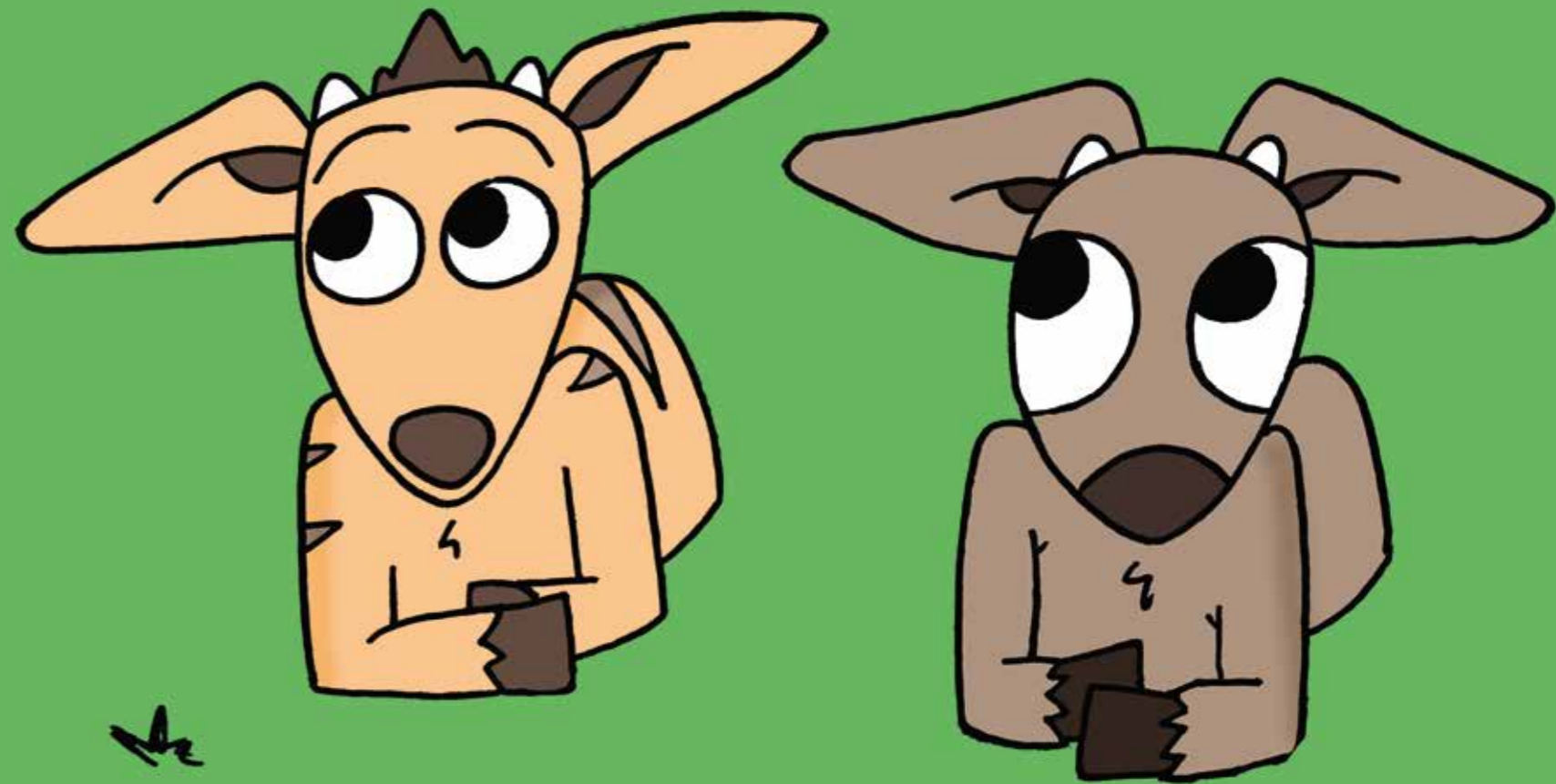


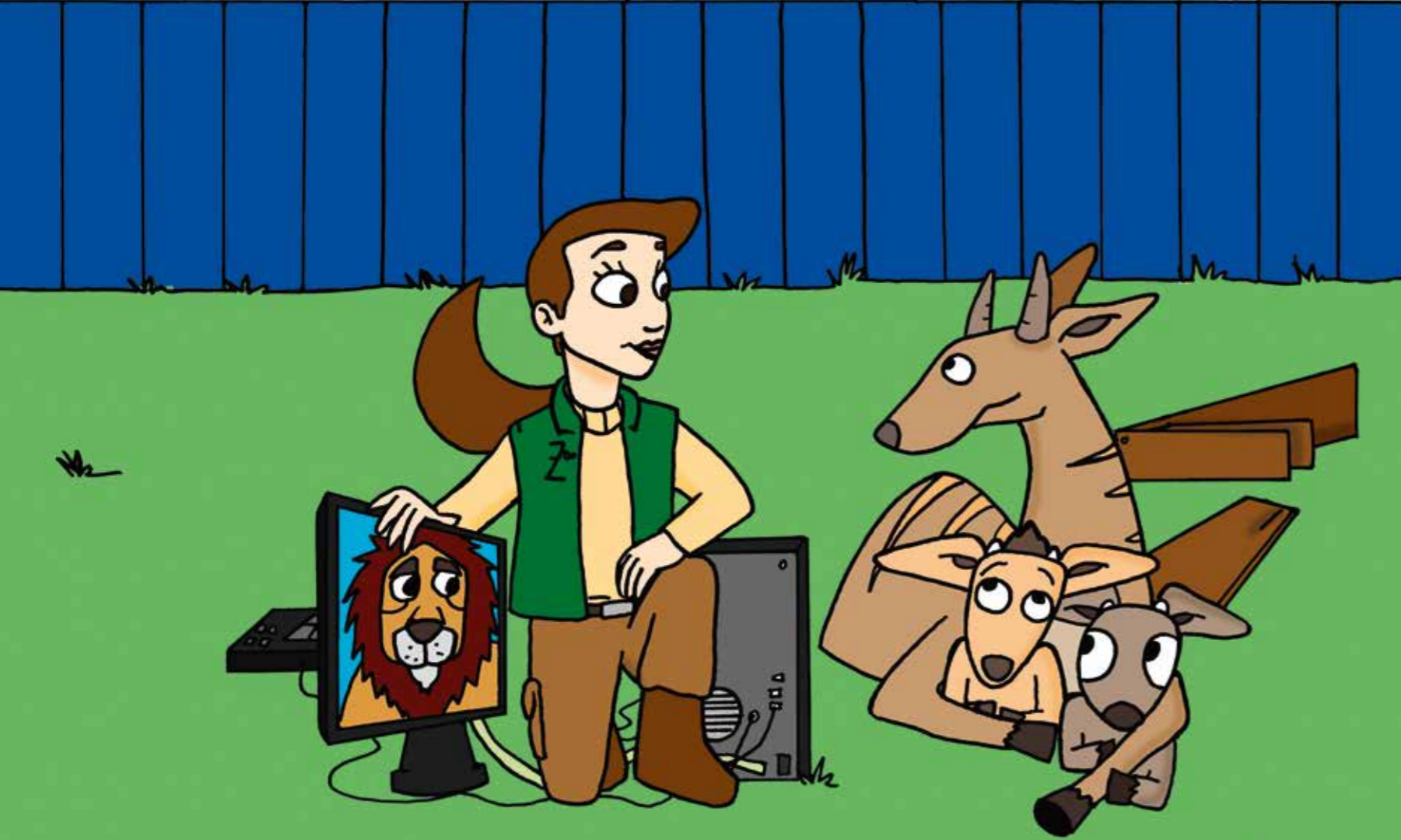
- Ճիշտ չեմ արել, որ ուրիշի անունով եմ  
ներկայացել, կներե՞ք ինձ:  
Այծքաղ Անելիզեն ուրախ գլխով է անում,  
քանի որ առյուծը խելքի է եկել:  
Բայց միևնույն ժամանակ դիմում է իր  
երեխաներին.  
- Դուք պետք է, միևնույնն է, զգո՛ն մնաք,  
անգամ՝ համացանցում:

Տնօրեն Էլզան դիմում է Լաուրային ու Լուկասին.  
- Համացանցում կենդանիներն երբեմն կարող են որպես այլ կենդանիներ ներկայանալ: Այդ պատճառով դուք պետք է զգոն լինեք:  
Կենդանաբանական այգու տնօրենը այծքաղի ձագուկներին խրատներ է տալիս, թե ինչպես ապագայում նորից առյուծի ճանկը չընկնեն.  
- Եթե ինչ-որ մեկը ձեզ հաճոյախոսություններ է անում կամ նույնիսկ գայթակղում է նվերներով, պետք է հատկապես զգուշավոր լինեք: Դա կարող է նշան լինել, որ ինչ-որ մեկը փորձում է խաբել ձեզ:  
Լաուրան և Լուկասը գլխով համաձայնության նշան են անում:



- Ու մի բան էլ, - ասում է տնօրեն Էլզան, - եթե ինչ-որ մեկը ձեզ հարցնի՝ արդյոք տանը մենակ եք, դուք պետք է զգուշանաք: Նույնը, երբ ձեր հասցեի կամ հեռախոսահամարի մասին հարցեր են տալիս: Նման հարցերի դեպքում ավելի լավ է ավարտել զրույցը և անմիջապես պատմել մայրիկ այծքաղին:





Փոքրիկ այծքաղները ուշադիր լսում են: Նրանք խոստանում են, որ ապագայում ավելի ուշադիր կլինեն համացանցում: Առյուծն էլ է խոստանում ուղղվել: Տնօրեն էլ զանգ է, որ կարողացավ օգնել ինչպես այծքաղներին, այնպես էլ առյուծին:

Me



Տնօրեն էլ զան հայացք է նետում ընձուղտի վանդակին: Ընձուղտ Գրետան կանգնած է ցանկապատի մոտ և առանձնակի երջանիկ տեսք ունի: Բայց թնչ է իրականում տեղի ունենում ընձուղտների վանդակում:

Me

Առաքիչն է եկել և փոստից  
բազմաթիվ փաթեթներ բերել:



Տնօրեն էլզան նայում է մեծաքանակ առաքումներին ու  
նայում վերև՝ ընձուղտ Գրետային:

- Սիրելի Գրետա, ինչ է կատարվում այստեղ:  
Գրետան պատասխանում է:

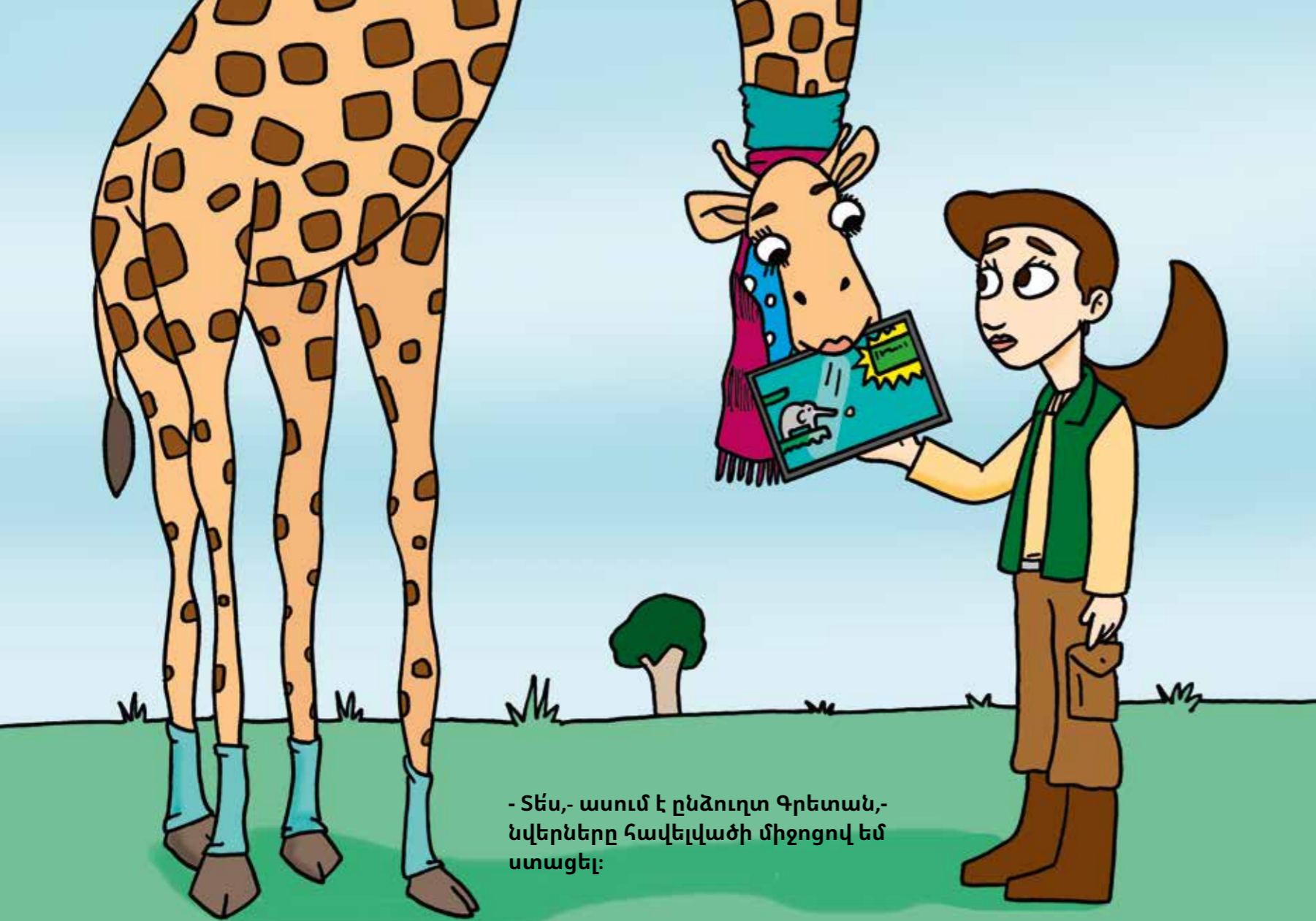
- Սրանք նվերներ են, ինձ համար նվերներ:

Տնօրեն էլզան զարմացած տեսք ունի:

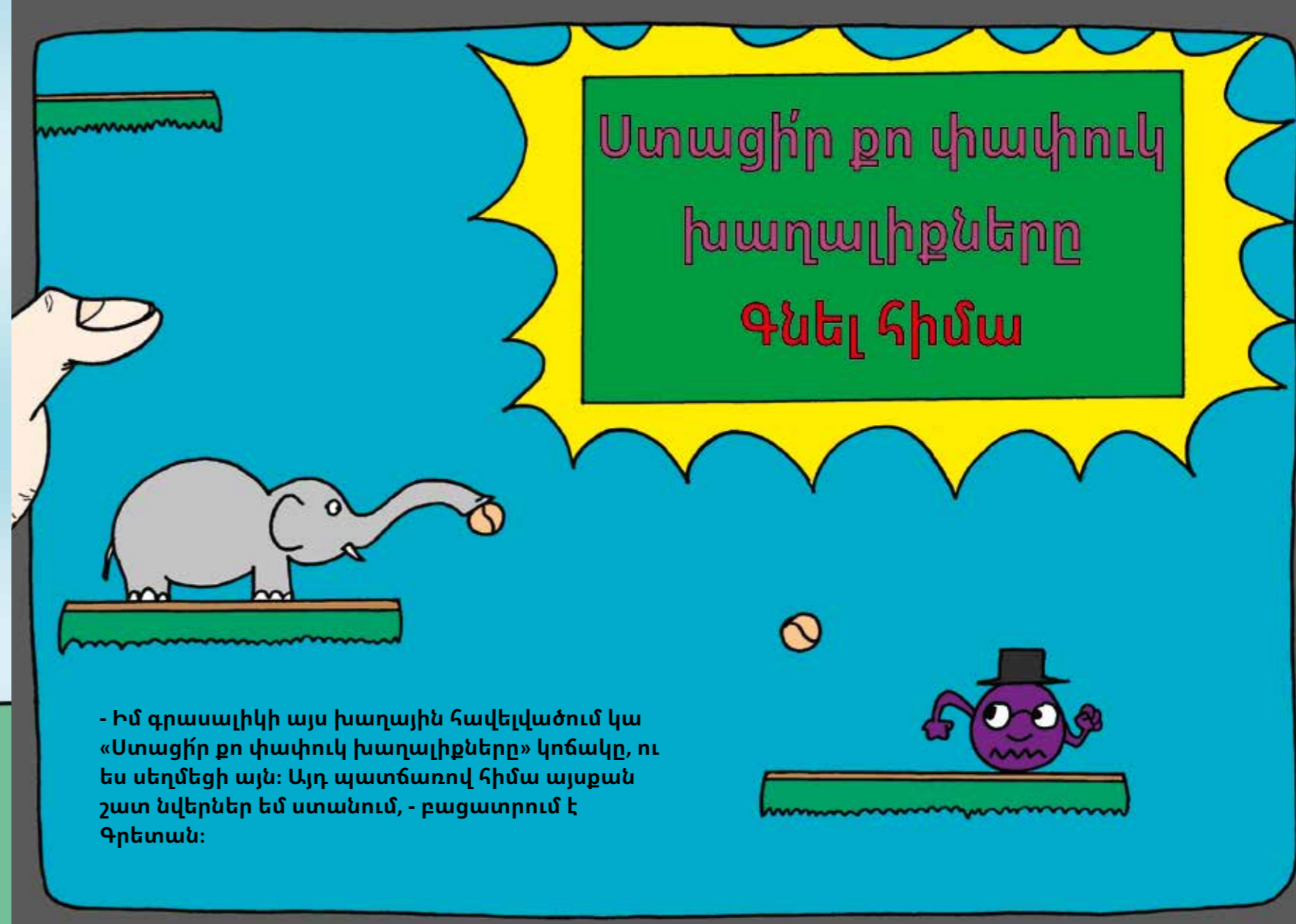
Ընձուղտ Գրետայի տարեդարձը  
հաջորդ ամիս է, ինչպես կարող էր  
արդեն նվերներ ստանալ:







- Տէս,- ասում է ընձուղտ Գրետան,-  
նվերները հավելվածի միջոցով եմ  
ստացել:

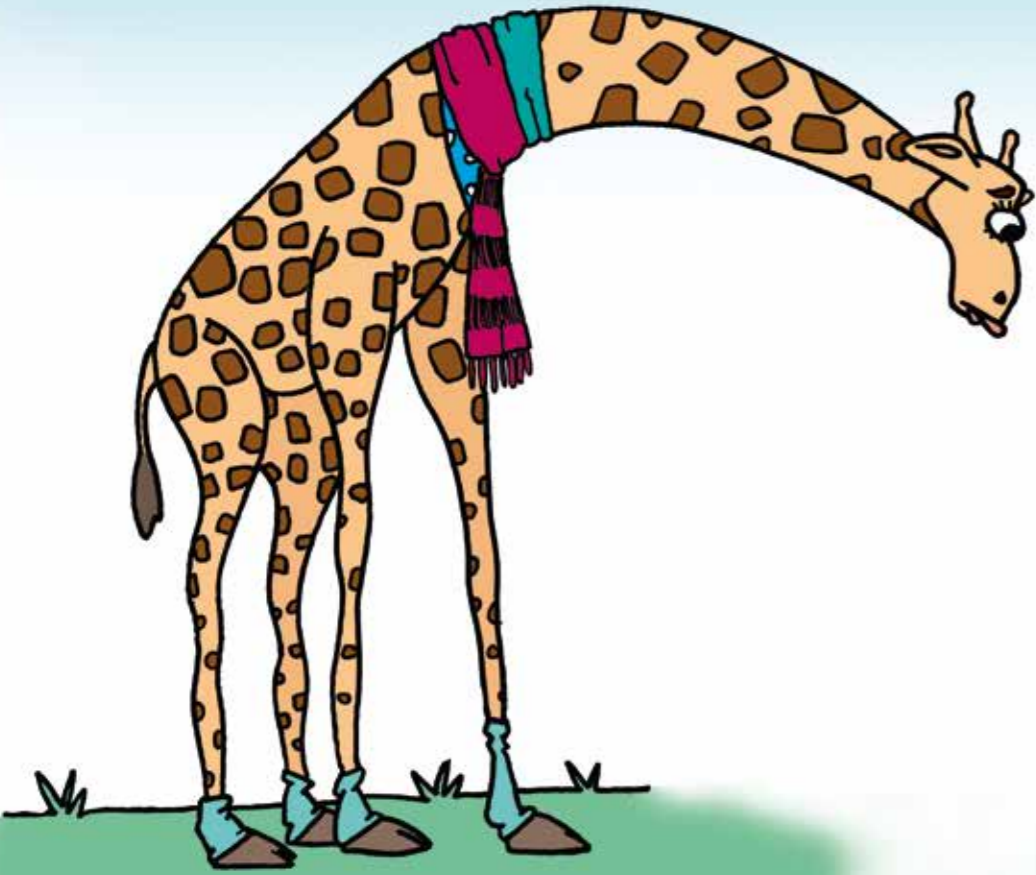


Ստացիր քո փափուկ  
խաղալիքները  
ԳՆԵԼ ՀԻՄԱ

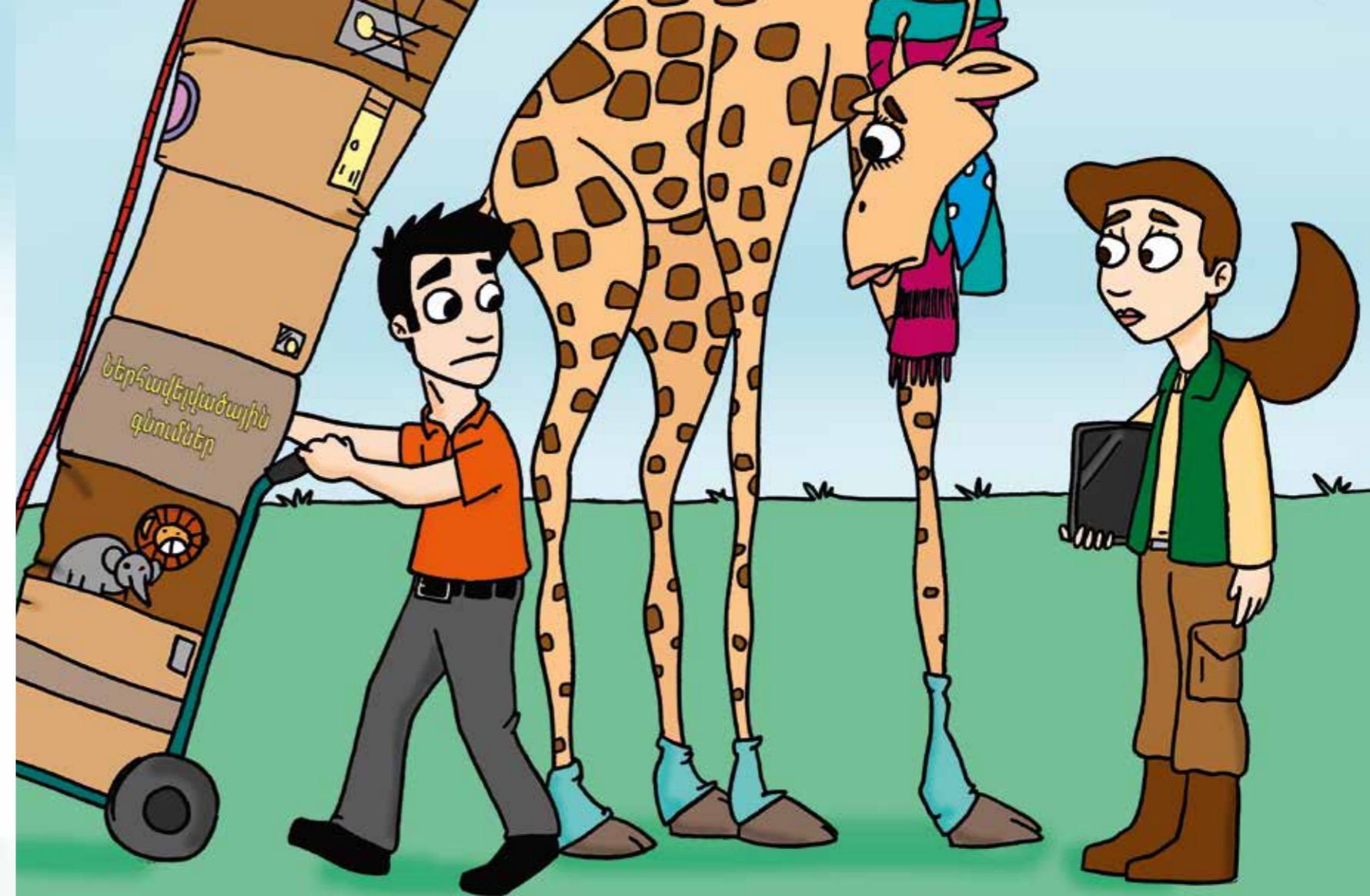
- Իմ գրասալիկի այս խաղային հավելվածում կա  
«Ստացիր քո փափուկ խաղալիքները» կոճակը, ու  
ես սեղմեցի այն: Այդ պատճառով հիմա այսքան  
շատ նվերներ եմ ստանում, - բացատրում է  
Գրետան:

- Օ՜, ո՛չ, սիրելի Գրետա, - ասում է տնօրեն Էլզան, - սրանք նվերներ չեն, այս փափուկ խաղալիքները դու գնել ես: Գրետայի հավատը չի գալիս: Զարմանքից նա աչքերը շուրմ է:

- Ո՛չ, ո՛չ, ո՛չ, ես ոչինչ չեմ գնել, - ասում է նա, բայց ձայնը հանկարծ անվստահ է հնչում:



- Ցավոք, այդպես է, - բացատրում է տնօրեն Էլզան, - ինչպես իրական կյանքում, այնպես էլ համացանցում հենց այնպես նվերներ չեն լինում: Կոճակը, որին դու սեղմել էիր, գնումների կոճակ էր:



Տնօրեն Էլզան հետ է ուղարկում առաքիչին իր բազմաթիվ ծանրոցներով: Նա առաքիչին բացատրում է, որ ընձուղտ Գրետան սխալվել է, նա տեղյակ չէր, որ փափուկ խաղալիքներ է գնում:

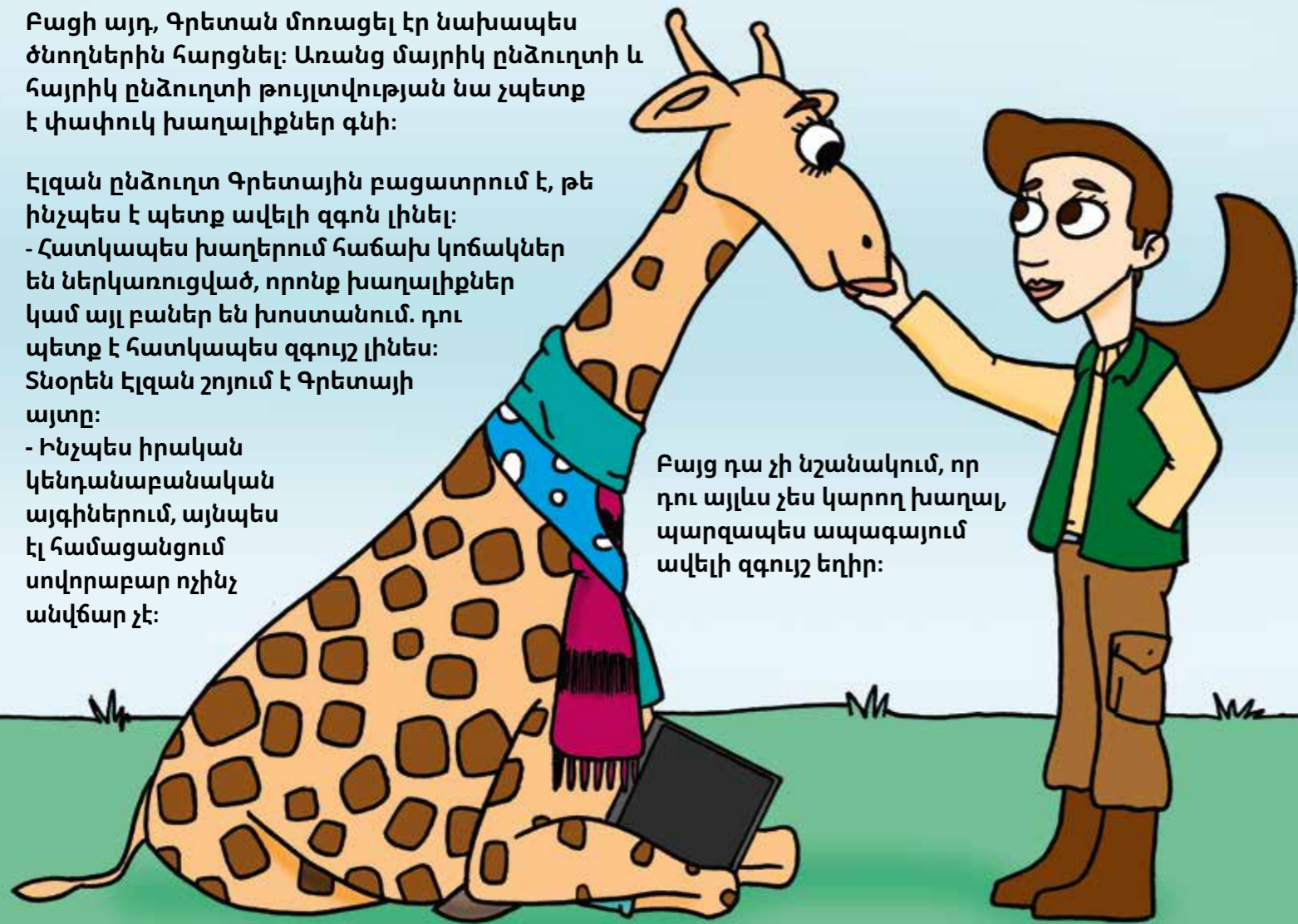
Բացի այդ, Գրետան մոռացել էր նախապես ծնողներին հարցնել: Առանց մայրիկ ընձուղտի և հայրիկ ընձուղտի թույլտվության նա չպետք է փափուկ խաղալիքներ գնի:

Էլզան ընձուղտ Գրետային բացատրում է, թե ինչպես է պետք ավելի զգոն լինել:

- Հատկապես խաղերում հաճախ կոճակներ են ներկառուցված, որոնք խաղալիքներ կամ այլ բաներ են խոստանում. դու պետք է հատկապես զգույշ լինես: Տնօրեն Էլզան շոյում է Գրետայի այտը:

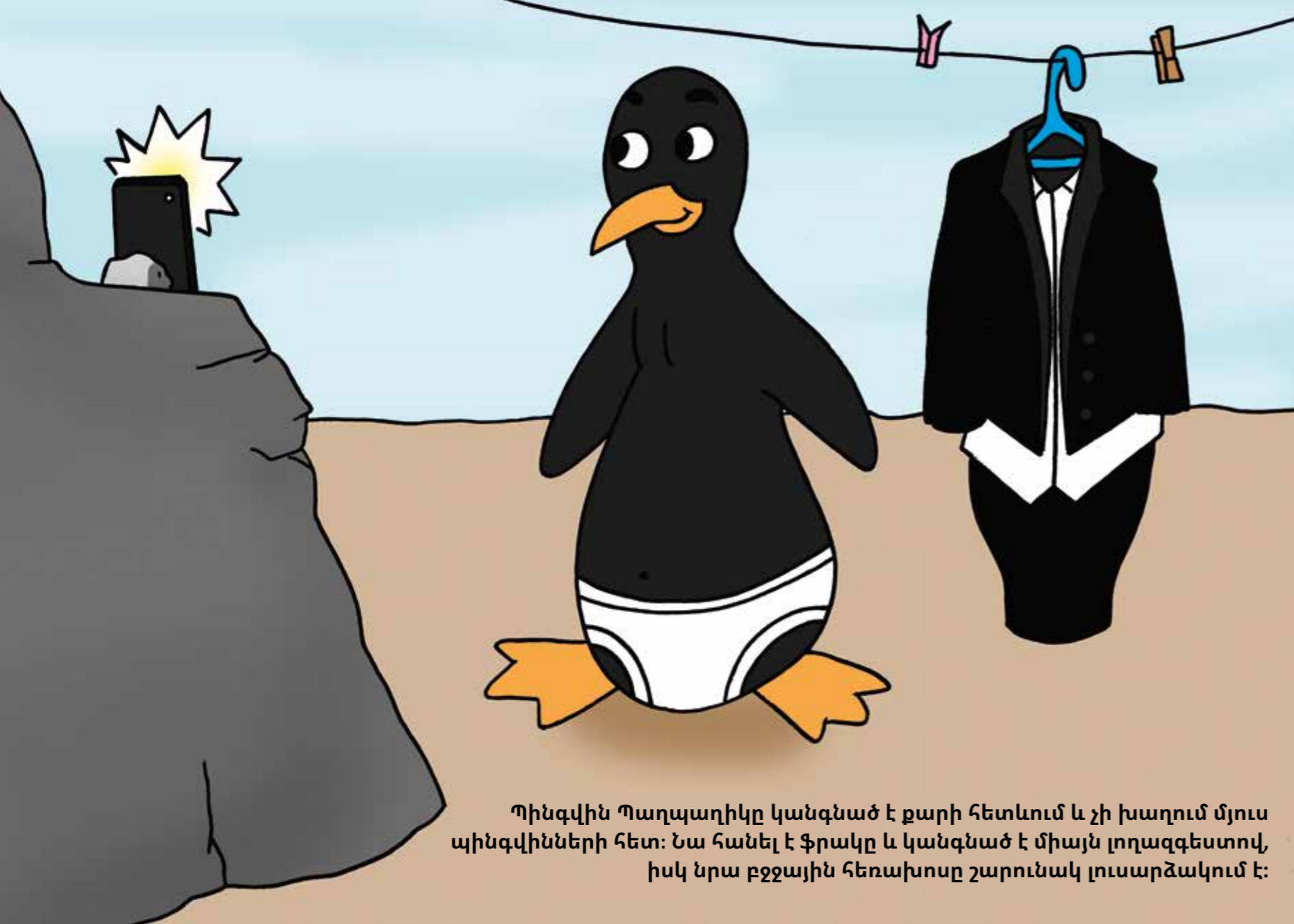
- Ինչպես իրական կենդանաբանական այգիներում, այնպես էլ համացանցում սովորաբար ոչինչ անվճար չէ:

Բայց դա չի նշանակում, որ դու այլևս չես կարող խաղալ, պարզապես ապագայում ավելի զգույշ եղիր:

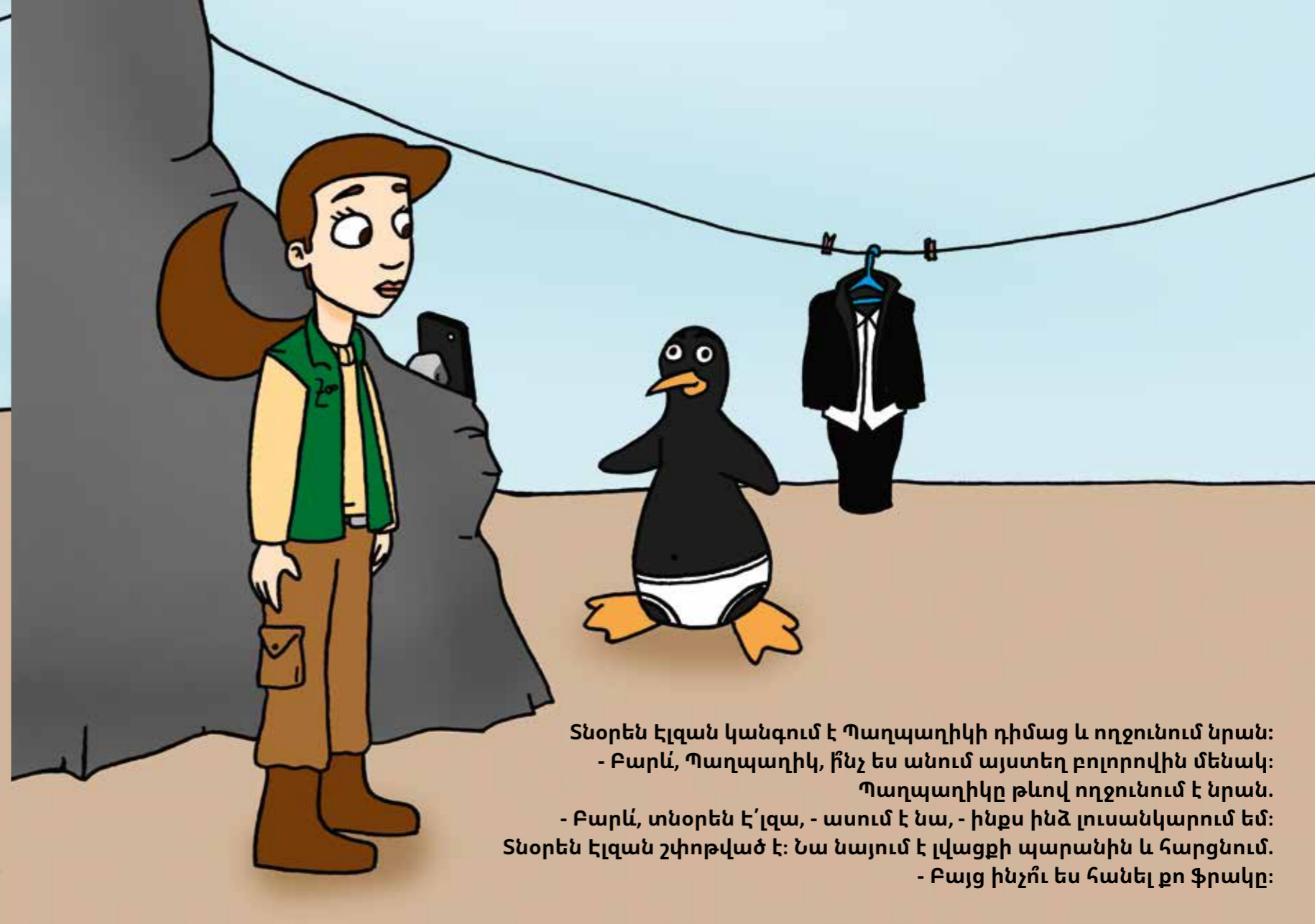


Տնօրեն Էլզան շարունակում է ճանապարհը: Կենդանաբանական այգով իր շրջայցը գրեթե ավարտված է: Վերջում նա այցելում է պինգվիններին: Իրենց տարածքում նրանք մեծ լողավազան ունեն՝ բազմաթիվ սառցաբեկորներով:

Բոլոր պինգվիններն ուրախ խաղում են, միասին լողում լողավազանում կամ սառցաբեկորներից ցատկում ջուրը: Միայն մի պինգվին է առանձին կանգնած:  
- Ինչո՞վ է զբաղված, - ինքն իրեն հարցնում է տնօրեն Էլզան:



Պինգվին Պաղպաղիկը կանգնած է քարի հետևում և չի խաղում մյուս պինգվինների հետ: Նա հանել է ֆրակը և կանգնած է միայն լողագգեստով, իսկ նրա բջջային հեռախոսը շարունակ լուսարձակում է:

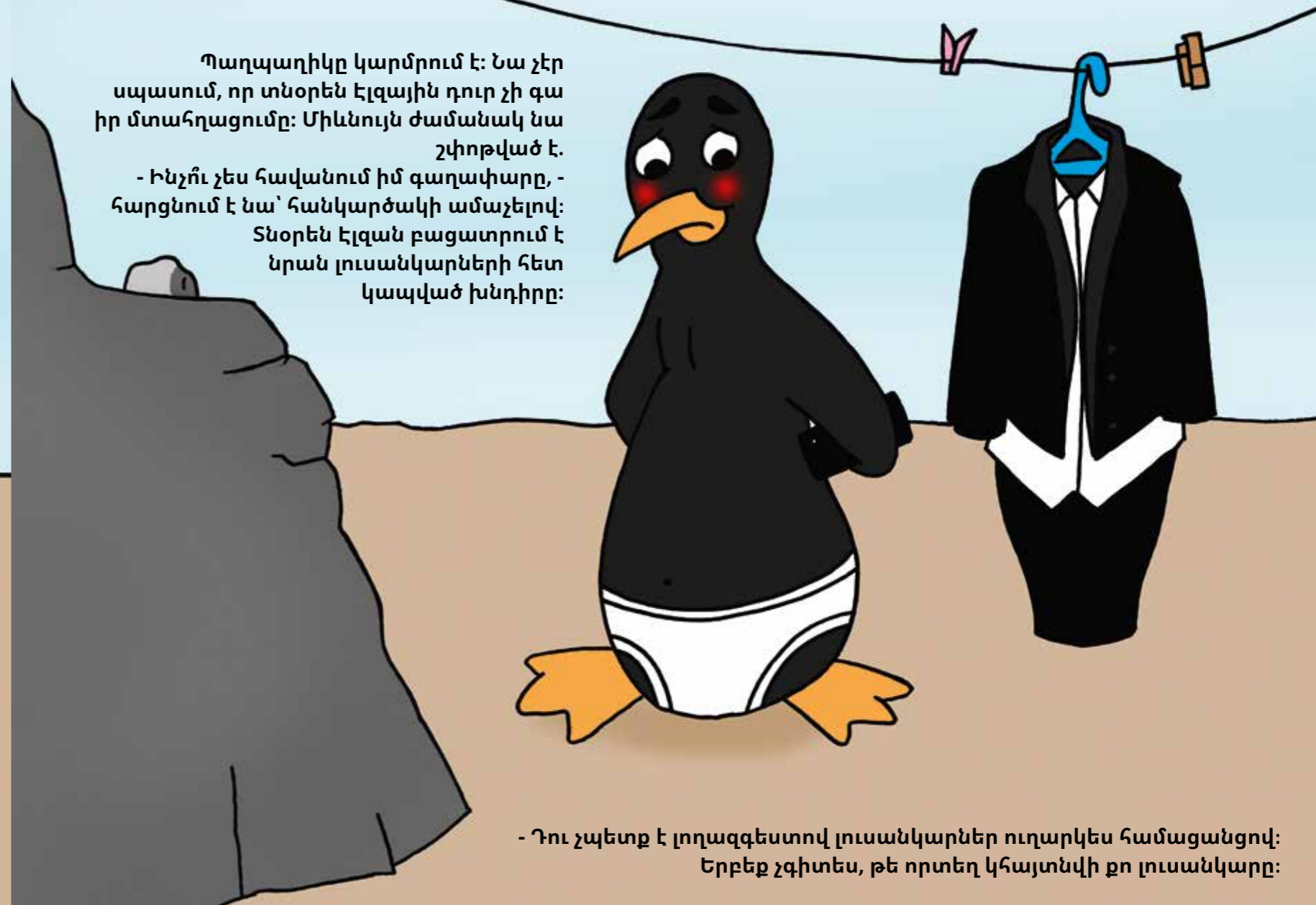


Տնօրեն Էլզան կանգում է Պաղպաղիկի դիմաց և ողջունում նրան:  
- Բարև, Պաղպաղիկ, ինչ ես անում այստեղ բոլորովին մենակ:  
Պաղպաղիկը թևով ողջունում է նրան.  
- Բարև, տնօրեն Էլզա, - ասում է նա, - ինքս ինձ լուսանկարում եմ:  
Տնօրեն Էլզան շփոթված է: Նա նայում է լվացքի պարանին և հարցնում.  
- Բայց ինչո՞ւ ես հանել քո ֆրակը:



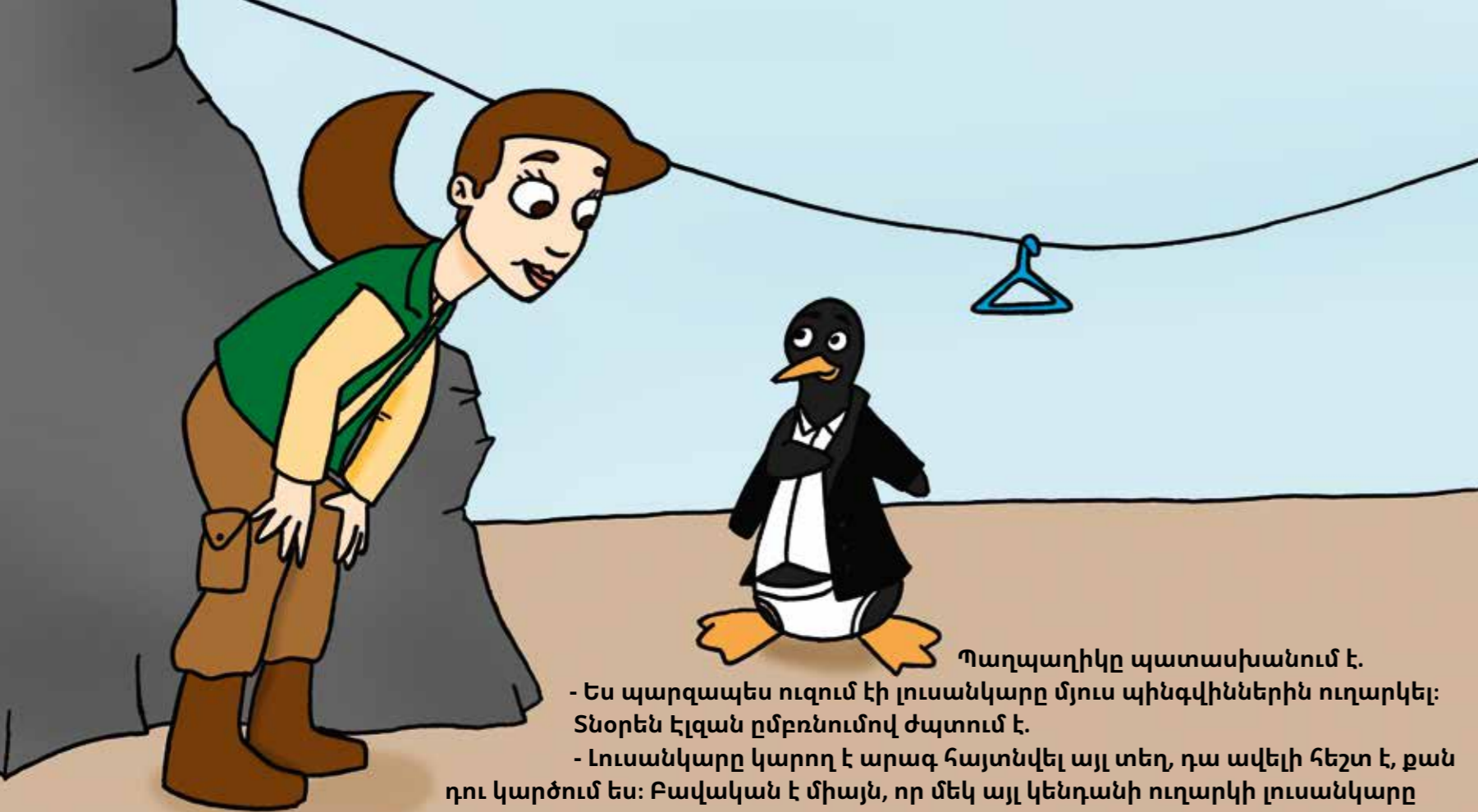
Պաղպաղիկը  
լրջանում է:  
- Ես հանել էի ֆրակս,  
որովհետև ուզում էի  
լուսանկարել իմ նոր  
լողազգեստը: Ուզում եմ  
լուսանկարն ուղարկել  
մյուս պինգվիններին:

Տնօրեն էլզան ցնցված է.  
- Բայց, Պաղպաղիկ, դու չես կարող  
լողազգեստով քո լուսանկարը  
ուղարկել մյուս կենդանիներին:



Պաղպաղիկը կարմրում է: Նա չէր  
սպասում, որ տնօրեն էլզային դուր չի գա  
իր մտահղացումը: Միևնույն ժամանակ նա  
շփոթված է.  
- Ինչո՞ւ չես հավանում իմ գաղափարը, -  
հարցնում է նա՝ հանկարծակի ամաչելով:  
Տնօրեն էլզան բացատրում է  
նրան լուսանկարների հետ  
կապված խնդիրը:

- Դու չպետք է լողազգեստով լուսանկարներ  
ուղարկես համացանցով:  
Երբեք չգիտես, թե որտեղ կհայտնվի քո  
լուսանկարը:



Պաղպաղիկը պատասխանում է.

- Ես պարզապես ուզում էի լուսանկարը մյուս պինգվիններին ուղարկել: Տնօրեն էլզան ըմբռնումով ժպտում է.

- Լուսանկարը կարող է արագ հայտնվել այլ տեղ, դա ավելի հեշտ է, քան դու կարծում ես: Բավական է միայն, որ մեկ այլ կենդանի ուղարկի լուսանկարը բորենիներին, և նրանք կարող են այն չար կատակների համար օգտագործել: Կամ այն կարող է բոլորովին օտար կենդանի տեսնել, ում համար լուսանկարը նախատեսված չէր:

Այժմ պինգվին Պաղպաղիկը հասկացավ.

- Համացանցը մեծ է, և ես չեմ կարող իմանալ, թե ինչ կարող են անել մյուս կենդանիները: Ծիշտ է:
- Տնօրեն էլզան գլխով հավանության նշան է տալիս:
- Ծիշտ է, - էլզան աչքով է անում նրան:



Պինգվիններին այցելելուց հետո տնօրեն էլզան նստում է նստարանին: Նա հոգնեց երկար քայլելուց: Այսօր այնքան շատ կենդանիների այցելեց:



Առցանց կենդանաբանական այգին արտասովոր կենդանաբանական այգի է, սակայն համացանցի, բջջային հեռախոսների և համակարգիչների հետ կապված միշտ խնդիրներ են լինում: «Ամենակարևորն այն է, որ բոլոր կենդանիները համացանցից գրագետ օգտվելու վերաբերյալ օգնություն ստանան», - գոհունակությամբ մտածում է նա:

Տնօրեն էլզան հետևում է, թե ինչպես են հեռանում վերջին այցելուները: Ինչպիսին է լինելու վաղվա օրն առցանց կենդանաբանական այգում: Նա ժպտում է: Անշուշտ, բազում անակնկալներով և արկածներով:



# ՎԵՐՁ



## Ախմեդ Աբդել-Սալամ՝ սցենարիստ, ռեժիսոր և դերասան

Ախմեդ Աբդել-Սալամը ծնվել է Վիեննայում՝ 1983 թվականին, և դեռ մանկության տարիներից հայտնաբերել է պատմություններ պատմելու իր տաղանդն ու մղումը: Իր իսկ սցենարների հիման վրա նկարահանած նյութերի արդյունքում նա 2010 թվականին ընդունվել է Վիեննայի կինոակադեմիա, որտեղ սովորել է «Գրքեր և դրամատուրգիա» մագիստրատուրայի բաժնում:

2013 թվականին նա արժանացել է Կարլ Մայերի մրցանակին, իսկ 2014 թվականին՝ ստացել «LiterarMechana» տարեկան կրթաթոշակը: 2017 թվականին նրան շնորհվել է Տոկիոյի հիմնադրամի «Երիտասարդ առաջնորդների» կրթաթոշակը:



## Դանիելա Դրոբնա՝ բանասիրության մագիստրոս

Դանիելա Դրոբնան ծնվել է Բրատիսլավայում՝ 1988 թվականին, և 1991 թվականից բնակվում է Վիեննայում: Վիեննայի համալսարանում նա սովորել է գերմանագիտություն և հաղորդակցական գիտություններ՝ մեդիա գրագիտություն և թվային մեդիա ուղղվածությամբ: Նրա գրական գործունեությունն արժանացել է մի շարք կրթաթոշակների և գրական մրցանակների, օրինակ՝ իր առաջին վեպի համար ստացել է մշակույթի նախարարության գրական կրթաթոշակը:

Վերջին մրցանակներից են դաշնային կանցլերի կողմից տրված Միրա Լոբեի անվան կրթաթոշակը մանկական և պատանեկան գրականության համար և սցենարի մրցանակը Ավստրիական սցենարների ֆորումի կողմից: 2018 թվականից Դանիելան դասավանդում է Կիրառական արվեստի համալսարանի լեզվական արվեստի ինստիտուտում: 2018 թվականին «Piper» հրատարակչությունը լույս է ընծայել նրա նոր՝ «Երբ եկեղեցին անցավ գետը» վեպը: Նա երկար տարիներ աշխատում է SS ոլորտում: [www.dididrobna.com](http://www.dididrobna.com)



Ծանոթագրություն

Առցանց կենդանաբանական այգի  
Հեղինակ՝ Դանիելա Դրոբնա  
Նկարազարդող՝ Ախմեդ Աբդել-Սալամ  
Նյութի սեփականատեր և հրատարակիչ՝ ISPA - Ինտերնետ ծառայությունների  
մատակարարներ, Ավստրիա  
Ավստրիական ինտերնետ-մատակարարների ասոցիացիա  
Վերինգեր փողոց 3/18 1090  
Առաջին հրատարակություն, Վիեննա 2022  
ISBN-Number: 978-3-9505335-2-1



Ֆինանսավորվել է Եվրոպական միության կողմից՝ «Ապահով համացանց» ծրագիր  
[www.ispa.at/onlinezoo](http://www.ispa.at/onlinezoo)



Այս գիրքը հայերեն թարգմանվել է Եվրոպական միության աջակցությամբ:  
Գրքի հայերեն թարգմանությունն ու հրատարակությունը Հայաստանում նախաձեռնել է  
«Հանրային լրագրության ակումբ» ՀԿ-ն, 2024 թ.-ին:  
Հայերեն թարգմանության հեղինակային իրավունքը պատկանում է Հանրային լրագրության ակումբին  
և Եվրոպական միությանը:  
Գիրքը նախատեսված չէ վաճառքի համար:  
Թարգմանիչներ՝ Ստելլա Սահակյան, Մարիաննա Դիլաքյան:  
Խմբագիրներ՝ Սեդա Մուրադյան, Մարիա Սադոյան:  
Թարգմանության վրա նաև աշխատել են Շուշան Շատիկյանն ու Նունիկ Ավետիսյանը:



ISPA - Ինտերնետ ծառայությունների մատակարարներ, Ավստրիա

Որպես ինտերնետ արդյունաբերության հովանոցային կազմակերպություն՝ ISPA-ն ներկայացնում է համացանցի ոլորտի ավելի քան 220 անդամների և 1997 թվականից աշխատում է Ավստրիայում համացանցի խթանման ուղղությամբ: ISPA-ն համացանցի օգտագործումը դիտարկում է որպես կարևոր մշակութային տեխնոլոգիա և ստանձնում է դրանից բխող սոցիալ-քաղաքական պատասխանատվությունը, օրինակ՝ հիմնելով «Stoptline»-ը, որը հնարավորություն է տալիս հաղորդել համացանցում անչափահասների նկատմամբ բռնության տարածման և նացիոնալ-սոցիալիստների նոր ակտիվությունների մասին: Եվրահանձնաժողովի «Ապահով համացանց» ծրագրի շրջանակներում այն մշակում է բազմաթիվ տեղեկատվական նյութեր՝ երեխաների և երիտասարդների մեդիագրագիտությունը խթանելու և համացանցի անվտանգ ու պատասխանատու օգտագործման նպատակով իրազեկում իրականացնելու համար:

ISPA-ի բոլոր անվճար ուղեցույցները հասանելի են [www.ispa.at/broschueren](http://www.ispa.at/broschueren) կայքում:  
Համացանցից անվտանգ օգտագործման վերաբերյալ լրացուցիչ տեղեկությունները հասանելի են [www.saferinternet.at](http://www.saferinternet.at) կայքում:





Ապահով  
ինտերնետ



www.



Wi-Fi



**Առցանց կենդանաբանական այգին սովորական կենդանաբանական այգի չէ:**

**Այս առցանց կենդանաբանական այգում ոչ միայն տնօրեն էլզան, այլև նրա հովանավորության տակ գտնվող կենդանիներն են առցանց: Սմարթֆոնները, պլանշետները և նոութբուքները կենդանաբանական այգու կյանքի առօրյայի մի մասն են:**

**Իր ամենօրյա շրջայցերի ժամանակ տնօրեն էլզան հայտնաբերում է, որ համացանցը և բազմաթիվ սարքեր երբեմն խնդիրներ են առաջացնում: Արդյո՞ք նա կկարողանա օգնել բոլոր կենդանիներին:**

**Գիրքը հասանելի է նաև էլեկտրոնային տարբերակով՝  
[www.ispa.at/onlinezoo](http://www.ispa.at/onlinezoo)**

ISBN 978-3-9505335-2-1



9 783950 533521